

Grey Scale #13

DANES-PICTA .COM

A 1 2 3 4 5 6 M 8 9 10 11 12 13 14 15 B 17 18 19

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO WP
im. gen. broni Karola Świerczewskiego

ODDZIAŁ WOJSK OPK I LOTNICTWA
KATEDRA TAKTYKI TYŁÓW LOTNICZYCH

ASG wewn. 3321/77

JAWNE

Egz. Nr 1

Ppłk dypl. Jerzy NIEDZIELSKI

ZABEZPIECZENIE TYŁOWE OSIĄGANIA
WYŻSZYCH STANÓW GOTOWOŚCI BOJOWEJ
I MOBILIZACJI PUŁKU LOTNICZEGO
LOTNICTWA OPERACYJNEGO

Skrypt

42977
Nr ewid.

WARSZAWA

PAŹDZIERNIK

1977

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO WP
im. gen. broni Karola Świerczewskiego

ODDZIAŁ WOJSK OPK I LOTNICTWA
KATEDRA TAKTYKI TYŁOW LOTNICZYCH

JAWNE

ASG wewn. 3321/77

Egz. Nr 1

Ppłk dypl. Jerzy NIEDZIELSKI

ZABEZPIECZENIE TYŁOWE OSIĄGANIA
WYŻSZYCH STANÓW GOTOWOŚCI BOJOWEJ
I MOBILIZACJI PUŁKU LOTNICZEGO
LOTNICTWA OPERACYJNEGO

Skrypt

42977
Archiwum Działu Taktyki Tyłowych Sił Powietrznych
Nr ewid. _____

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO WP
im.gen.broni K.Świerczewskiego

WYDZIAŁ WOJSK OPK I LOTNICTWA
KATEDRA TAKTYKI TYLÓW LOTNICZYCH

4SG wewn.3321/77

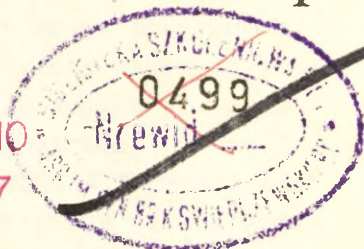
Egz.nr...

1

"ZATWIERDZAM"
SZEFE KATEDRY TAKTYKI TYLÓW
LOTNICZYCH

płk dr M. PRZYBYŁA TORUN
Dnia " " 1977 r.

PRZEKLASYFIKOWANO
Protokół Nr 12657

Ppłk dypl. Jerzy NIEDZIELSKI

"ZABEZPIECZENIE TYLOWE OSIĄGANIA WYZZSZYCH
STANÓW GOTOWOŚCI BOJOWEJ I-MOBILIZACJI
PULKU LOTNICZEGO LOTNICTWA OPERACYJNEGO".

Skrypt

BIBLIOTEKA NAUKOWA 4SG WP
Archiwum Działu Bibliotek i Informacji
Nr ewid. 142477

WARSZAWA

Październik

1977 r.

1910

1910

1910

1910

1910

SPIS TREŚCI:

W S T Ę P

I. GÓTOWOŚĆ BOJOWA, STANY GÓTOWOŚCI BOJOWEJ ORAZ ZASADY ICH OSIĄGANIA PRZEZ PUŁKI LOTNICZE.

1. Charakterystyka gotowości bojowej.
2. Rodzaje oraz charakterystyka stanów gotowości bojowej jednostek wojsk lotniczych.
3. Planowanie procesu osiągnięcia wyższych stanów gotowości bojowej na szczeblu pułk lotniczy - batalion zaopatrzenia.

II. POJĘCIE I ZAKRES ZABEZPIECZENIA TYŁOWEGO ORAZ JEGO WPŁYW NA OSIĄGANIE WYŻSZYCH STANÓW GÓTOWOŚCI BOJOWEJ PRZEZ PUŁKI LOTNICZE.

1. Pojęcie oraz rola zabezpieczenia tyłowego w procesie osiągnięcia wyższych stanów gotowości bojowej.
2. Planowanie zabezpieczenia tyłowego osiągnięcia wyższych stanów gotowości bojowej.
3. Rodzaje, zakres oraz wpływ przedsięwzięć zabezpieczenia tyłowego na osiągnięcie wyższych stanów gotowości bojowej.

III. PODZIAŁ SIŁ I ŚRODKÓW PUŁKU LOTNICZEGO NA RZUTY.

IV. SZKOLENIE W ZAKRESIE OSIĄGANIA WYŻSZYCH STANÓW GÓTOWOŚCI BOJOWEJ.

ZAKOŃCZENIE.

WYKAZ ZAŁĄCZNIKÓW

- Nr 1 - Schemat okresów zagrożenia bezpieczeństwa państwa i odpowiadających im stanów gotowości bojowej wojsk.
- Nr 2 - System powiadamiania.
- Nr 3 - Obieg informacji w zakresie alarmowania i kierowania osiągnięciem wyższych stanów gotowości bojowej.
- Nr 4 - Zasadnicze elementy Punktu Kontrolno-Informacyjnego i Punktu Rozdziału Transportu.
- Nr 5 - Rozśrodkowanie sił i środków pułku lotniczego i batalionu zaopatrzenia na lotnisku stałym i zapasowym.

W S T E P

Źrafne określenie charakteru przyszłej wojny oraz właściwe przygotowanie do niej kraju i jego sił zbrojnych było zawsze najtrudniejszym zadaniem stojącym przed rządami państw i dowództwami sił zbrojnych poszczególnych krajów. We współczesnych warunkach problemy obronności państwa i gotowości bojowej wojsk komplikują się jeszcze bardziej. Burzliwy rozwój środków walki, a szczególnie wprowadzenie do wyposażenia wojsk broni jądrowej powodują konieczność szukania nowych form i zasad przygotowania państwa i jego sił zbrojnych do przyszłych działań bojowych.

Jedną z części składowych systemu obronnego państwa jest system gotowości bojowej sił zbrojnych. We współczesnych układach polityczno-militarnych na świecie oraz nieustannego wyścigu zbrojeń, wysoki stopień gotowości sił zbrojnych staje się zasadniczym miernikiem systemu obronnego państwa.

Siły zbrojne utrzymywane w czasie pokoju zapewniają niezbędny stopień gotowości obronnej państwa do odparcia pierwszego uderzenia nieprzyjaciela.

Biorąc pod uwagę agresywny charakter sił zbrojnych państw imperialistycznych oraz ich wyposażenie w broń jądrową i środki umożliwiające szybkie ich przemieszczanie się, należy utrzymywać nasze siły zbrojne w ciągłej gotowości bojowej, do odparcia niespodziewanej napaści wroga.

Potrzeba utrzymania naszych wojsk w ciągłej gotowości, w odniesieniu do lotnictwa posiada szczególne znaczenie, bowiem lotnictwo musi być stale w gotowości do obrony granic powietrznych naszego państwa.

Całokształt czynności związanych z rozbudową sił zbrojnych do stanów wojennych oraz przystosowania życia gospodarczego, kulturalnego i politycznego kraju do potrzeb wojny odbywa się w drodze mobilizacji.

W zależności od stopnia zagrożenia bezpieczeństwa państwa, w siłach zbrojnych, a tym samym w pułku lotniczym może być wprowadzony określony stan gotowości bojowej. /Załącz. Nr 1/.

Na osiągnięcie przez pułk lotniczy i utrzymanie określonego stanu gotowości bojowej ważny wpływ mają tyły. Utrzymują one odpowiednie siły i środki konieczne do zapewnienia ciągłej i wysokiej gotowości bojowej i mobilizacyjnego rozwinięcia pułku lotniczego.

ROZDZIAŁ I

GOTOWOŚĆ BOJOWA, STANY GOTOWOŚCI BOJOWEJ ORAZ ZASADY ICH OSIĄGANIA PRZEZ JEDNOSTKI LOTNICZE

1. Charakterystyka gotowości bojowej.

Podstawą gotowości obronnej państwa jest kompleksowe rozwinięcie sił i środków całego organizmu społeczno-państwowego.

Jedną z części składowych gotowości obronnej państwa jest system gotowości bojowej sił zbrojnych.

"Gotowość bojowa - jest to stan określający stopień przygotowania poszczególnych ogniw organizacyjnych i całości sił zbrojnych do podjęcia i kontynuowania nałożonych na nie zadań bojowych w skali i czasie określonym planami operacyjnymi /ze zdolnością uchylenia się przed zaskakującym uderzeniem przeciwnika włącznie/ zgodnie z przeznaczeniem danego rodzaju sił zbrojnych oraz wojsk i służb".^{x/}

Osiągnięcie pełnej gotowości bojowej jest czynnikiem uruchamiającym tkwiący w siłach zbrojnych potencjał bojowy.

Siły zbrojne mogą mieć różne stany gotowości bojowej /określone stany ilościowe i jakościowe/, różniące się między sobą zakresem realizowanych przedsięwzięć oraz terminami gotowości do wykonania zadań bojowych.

^{x/} Podstawowe zasady utrzymania gotowości bojowej i mobilizacyjnej w siłach zbrojnych. Wyd. ASG Warszawa, 1971 r. s. 37.

Wyróżnia się następujące stany gotowości bojowej wojsk:

- stan stałej gotowości bojowej;
- stan podwyższonej gotowości bojowej;
- stan pełnej gotowości bojowej.

Określone rodzaje sił zbrojnych, wydzielone związki taktyczne, oddziały i pododdziały przewidziane do użycia w pierwszej kolejności na wypadek agresji przeciwnika, muszą być gotowe do natychmiastowych działań w ciągu kilku godzin. Poziom gotowości bojowej tych sił musi być najwyższy. Siły te stanowią t.zw. pierwszy rzut osłony sił zbrojnych. Rzut ten powinien być na tyle silny, aby w razie niespodziewanego uderzenia przeciwnika osłaniał mobilizacyjne rozwinięcie kraju i jego sił zbrojnych. W siłach zbrojnych, najwyższy poziom gotowości bojowej posiadają jednostki WOPK, wojsk lotniczych oraz część wojsk lądowych i marynarki wojennej. Mimo to, całość sił zbrojnych powinna być stale gotowa do alarmowego opuszczenia garnizonów z uwagi na możliwości wykorzystania przez przeciwnika niespodziewanych uderzeń rakietowych.

Obowiązujący i systematycznie doskonalony system gotowości bojowej winien zapewnić utrzymanie wysokiego poziomu ciągłej i stałej gotowości bojowej w czasie pokoju oraz zapewnić szybkie przejście do stanu pełnej gotowości bojowej.

System gotowości bojowej sił zbrojnych powinien:

- być ściśle powiązany z gotowością obroną państwa;

- zapewnić osiągnięcie pełnej gotowości bojowej wojsk w jak najkrótszym czasie;
- zapewnić skryty przebieg mobilizacji;
- być aktualny w każdej sytuacji polityczno-militarnej.

2. Rodzaje oraz charakterystyka stanów gotowości bojowej jednostek wojsk lotniczych.

Wojska lotnicze są jednym z rodzajów sił zbrojnych, które charakteryzuje:

- wysoki stopień rozwinięcia w okresie pokoju;
- możliwości natychmiastowego podjęcia działań bojowych w przypadku niespodziewanej napaści na kraj.

W świetle specyfiki działań oraz przeznaczenia pułków lotnictwa operacyjnego, również dla pułków lotniczych tak jak dla całości sił zbrojnych zostały ustalone następujące stany gotowości bojowej:

- stan stałej gotowości bojowej;
- stan podwyższonej gotowości bojowej;
- stan pełnej gotowości bojowej.

2.1. Stan stałej gotowości bojowej.

"Stan stałej gotowości bojowej - jest to stan utrzymywany w okresie pokoju, w którym poszczególne ogniwa organizacyjne sił zbrojnych zachowują pełną zdolność do wykonania właściwych dla nich zadań, związanych z zapoczątkowaniem i uruchomieniem procesu osiągania wyższych stanów gotowości oraz innych zadań wynikających ze stopnia organizacyjnego

rozwinięcia, rodzaju, przeznaczenia, charakteru i specyfiki jednostki określonych w dyrektywie o gotowości bojowej i innych dokumentów z tym związanych."X/

Jednym z warunków, który musi być spełniony aby pułk lotniczy lotnictwa operacyjnego mógł podjąć natychmiastowe działania bojowe - jest ciągle utrzymywanie określonego procentu sił i środków w stanie stałej gotowości bojowej.

W celu zachowania przez pułk lotniczy /batalion zaopatrzenia/ stałej gotowości bojowej, należy utrzymywać:

- minimum 70% stanu ewidencyjnego żołnierzy, gwarantującego użycie zasadniczego sprzętu, w tym co najmniej 50% w miejscu stałej dyslokacji /koszary, pomieszczenia sztabowe, obiekty lotniskowe, itp./ oraz 20% w zasięgu oddziaływania dowództwa, aby mogli być powiadomieni i przybyć do osiągnięcia przez jednostkę pełnej gotowości bojowej.

W pododdziałach rozwiniętych:

- personel latający /załogi/ w ilości zapewniającej użycie co najmniej dwóch eskadr samolotów w pełnym składzie etatowym;
- nie mniej jak 80% stanu ewidencyjnego pokojowych należności uzbrojenia i sprzętu wojskowego w pełnej sprawności technicznej;
- nie mniej jak 80% stanu ewidencyjnego pokojowych należności samolotów; _ _ _ _ _

x/ Biuletyn Informacyjny Nr 2/97/MON W-wa 1970, s.31.

- nie mniej jak jedną eskadrę samolotów w stanie rozśrodkowania /w obwałowaniach/.

W pododdziałach o niepełnych stanach osobowych i skadrowanych:

- nie mniej jak 70% stanu ewidencyjnego pokojowych należności uzbrojenia i sprzętu wojskowego w pełnej sprawności technicznej.

W zakresie utrzymywania zapasów nienaruszalnych, uzbrojenia i sprzętu wojskowego:

- zapasy materiałowe w pełnej przydatności użytkowej;
- sprzęt wojskowy w pełnej sprawności technicznej /w odniesieniu do samochodów "ZN"-95% tego sprzętu/.

Ponadto należy utrzymywać we wszystkich jednostkach lotnictwa operacyjnego:

- system alarmowania i powiadamiania w ciągłej gotowości do przyjęcia, rozkodowania i przekazywania sygnałów dla dowódcy;
- służbę operacyjną i dyżurną w gotowości do wykonania przewidzianych zadań;
- określone siły i środki przeznaczone do działań w systemie OPK;
- system mobilizacyjny w ciągłej gotowości do rozwinięcia /aktualny plan osiągnięcia WSGB, grupa mobilizacyjna, itp./;
- systematycznie prowadzić treningi i szkolenia z gotowości bojowej;
- przestrzegać aby poj.mech.posiadały określoną jednostkę napełnienia paliwa i smarów oraz

odpowiednie urządzenia wchodzące w zestaw pojazdów.

2.2. Stan podwyższonej gotowości bojowej.

"Stan podwyższonej gotowości bojowej - jest to stan osiągnięty przez wojska w wyniku zrealizowania kompleksu przewidzianych przedsięwzięć stwarzających dogodne warunki do szybkiego i sprawnego osiągnięcia stanu pełnej gotowości bojowej w określonych rejonach lub obiektach." x/

Stan podwyższonej gotowości bojowej jest stanem pośrednim między stanem stałej a pełnej gotowości bojowej. Może on być ogłoszony, gdy nie ma jeszcze bezpośrednich oznak natychmiastowego rozpoczęcia działań bojowych. Polega on na skrytym wykonaniu wszystkich przedsięwzięć zapewniających pułkowi lotniczemu rozśrodkowanie sił i środków w odpowiednich rejonach i ich uzupełnienie w celu przejścia do pełnej gotowości bojowej.

Sygnal nakazujący osiągnięcie stanu podwyższonej gotowości bojowej jest jednocześnie równoznaczny z poleceniem powołania mobilizacyjnego rządu alarmowego rezerwistów i środków transportowych.

W trakcie osiągania stanu podwyższonej gotowości bojowej, w pułku lotniczym realizuje się następujące przedsięwzięcia:

- wprowadza się całodobowe dyżury zespołu kierowania osiągnięciem WSGB;

- rozwija się zapasowe dotychczasowe stanowisko dowodzenia /ZDSD/;

x/ Biuletyn Informacyjny Nr 2/97/MON W-wa 70, s.31.

- wstrzymuje się zezwolenia na opuszczenie garnizonu przez kadre oraz odwołuje się kadre i żołnierzy z urlopów, podróży służbowych, obozów kondycyjnych, kursów itp.;
- uruchamia się dodatkowe środki łączności systemu alarmowania i ostrzegania;
- uaktualnia się plan osiągnięcia wyższych stanów gotowości bojowej;
- rozwija się elementy grupy mobilizacyjnej /Punkt Kierowania Mobilizacją, Punkt Kontrolno-Informacyjny, Punkt Rozdziału Transportu/;
- powołuje się część uzupełnienia z rezerwy akcją kurierską jednostki mobilizacyjnej/rzut alarmowy/;
- wystawia się - posterunki obserwacji i rozpoznania skażeń;
- przygotowuje się pododdziały do wyjścia z miejsca stałej dyslokacji;
- rozkonserwuje się uzbrojenie i sprzęt techniczno-wojskowy;
- wydaje się i załadunku na środki transportowe zapasy ruchome;
- rozśrodkowuje się samoloty w ukryciach oraz przeprowadza się prace z zakresu maskowania i rozbudowy inżynierskiej;
- przygotowuje się magazyny, sprzęt i materiały do wydania dla pododdziałów;
- wzmacnia się obronę i ochronę;
- przygotowuje się gospodarkę do przejścia na system wojenny /gospodarka materiałowa/;

- rozwiązuje się umowy o pracę z pracownikami cywilnymi;

- doprowadza się jedną eskadrę do gotowości Nr 2, pozostałe utrzymuje się w gotowości Nr 3;

- przygotowuje się określone siły i środki do działań w systemie OPK;

- wysyła się uzupełnienie Komendy Lotniska Zapasowego /UKLZ/ na lotnisko zapasowe z zadaniem zapewnienia gotowości do przyjęcia na nim samolotów;

- uzupełnia się czołówkę zabezpieczenia oraz I rzut naziemnego zabezpieczenia żołnierzami rezerwy powołanymi trybem alarmowym.

W stanie podwyższonej gotowości bojowej wykonuje się oprócz ww przedsięwzięć szereg innych, wynikających ze specyfiki i warunków w danej jednostce.

2.3. Stan pełnej gotowości bojowej.

"Stan pełnej gotowości bojowej-jest to stan, w którym wojska po zrealizowaniu przewidzianych planami przedsięwzięć natury organizacyjnej, mobilizacyjnej, szkoleniowej i innej są zdolne do wykonania w pełni zadań bojowych wszystkimi posiadanymi siłami i środkami w dowolnej najbardziej złożonej sytuacji."^{x/}

Stan ten wprowadza się po uprzednim wprowadzeniu stanu podwyższonej gotowości bojowej, lub też ze stanu stałej gotowości bojowej i oznacza on jednocześnie, przeprowadzenie pełnej mobilizacji pułku.

x/Biuletyn Informacyjny Nr 2/97/MON W-wa 7Or.s.31.

Najdogodniejsze warunki będą wówczas, kiedy oddziały będą przechodziły stopniowo ze stanu stałej, poprzez podwyższoną do pełnej gotowości bojowej. Zapewni to planowe działanie. Trudniejsze warunki wystąpią przy osiąganiu stanu pełnej gotowości bojowej, bezpośrednio ze stanu stałej gotowości, a szczególnie wystąpią one ostro w jednostkach o niepełnych stanach osobowych i skadrowanych, gdzie nie ma wystarczającej ilości sił i środków do jednoczesnego realizowania wszystkich przedsięwzięć.

Celem końcowym przedsięwzięć realizowanych w stanie pełnej gotowości bojowej jest doprowadzenie wszystkich sił i środków do możliwości wykonania przez nie przewidzianych zadań bojowych.

Aby ten cel osiągnąć, po otrzymaniu sygnału na osiągnięcie pełnej gotowości bojowej, należy wykonać następujące przedsięwzięcia:

- wykonać dotychczas nie zrealizowane przedsięwzięcia stanu podwyższonej gotowości bojowej;
- w pełni uruchomić i przeprowadzić mobilizację /rozwinąć PKM, PKJ i PRT, zorganizować przyjęcie żołnierzy rezerwy oraz środków transportowych i maszyn inżynieryjno-budowlanych z GN/;
- rozwinąć zapasowy system dowodzenia /ZDSD/;
- osiągnąć pełną gotowość bojową na lotnisku stałym i wyprowadzić I rzut naziemnego zabezpieczenia do zasadniczego rejonu alarmowego oraz uzupełnić Komendę Lotniska Zapasowego na lotnisku zapasowym;

- doprowadzić całość pułku do gotowości bojowej Nr 1 i utrzymywać go w odpowiednich stopniach gotowości do wykonania zadań w systemie OPK;
- zwolnić i wydać sprzęt oraz materiały zapasu nienaruszalnego;
- wyposażyć stan osobowy wg norm i tabel czasu wojennego;
- zorganizować II rzut naziemnego zabezpieczenia;
- dokonać dalszej rozbudowy inżynieryjnej w wytypowanych uprzednio miejscach na lotnisku stałym i zapasowym oraz rozbudowy zasadniczego rejonu alarmowego;
- przekazać dla Komendy Lotniska Stałego obiekty koszarowe i lotniskowe oraz mienie wojskowe nie zabierane przez jednostkę;
- zrealizować przekazy bankowe w oddziale Narodowego Banku Polskiego oraz zamknąć gospodarkę czasu pokojowego i przejść na system gospodarki materiałowej;
- rozwinąć lub przekazać jednostki i zakłady usługowe nie ujęte w etatach czasu wojennego oraz rozwiązać umowy z pracownikami cywilnymi podlegającymi zwolnieniu;
- przeprowadzić szkolenia zgrywające i doskonalące pododdziały.

2.4. Czynniki determinujące gotowość bojową.

Osiąganie wyższych stanów gotowości bojowej przez jednostki lotnicze /pułki lotnicze, dywizjony dowodzenia lotami, bataliony zaopatrzenia/ w warunkach współczesnych determinuje szereg czynników, do których należy zaliczyć:

a/ Stan moralno-polityczny i dyscyplina wojsk
oraz psychiczna odporność żołnierzy na oddzia-
ływanie wrogiej propagandy.

Czynnik ten determinują takie zagadnienia

jak:

- destrukcyjny wpływ na psychikę żołnierzy
możliwości użycia przez przeciwnika broni masowego
rażenia;

- napięcie sił moralnych w skomplikowanych
sytuacjach.

Stan moralno-polityczny, dyscyplina wojsk
oraz psychiczna odporność żołnierzy na oddziały-
wanie wrogiej propagandy ukształtowane na wysokim
poziomie ułatwiają w sposób zdecydowany osiąganie
wyższych stanów gotowości bojowej. Ma to szczegól-
ne znaczenie w odniesieniu do żołnierzy tyłów lot-
niczych, którzy muszą często wykonywać swoje zada-
nia samodzielne, niejednokrotnie poza pododdzia-
łami i oddziałami, przeważnie bez łączności ze
swoimi dowódcami i szefami służb.

Z chwilą zagrożenia bezpieczeństwa państwa,
nieprzyjaciół usiłował będzie wszelkimi możliwymi
sposobami siać zamęt, niewiarę we własne siły i
możliwości. Celem tej propagandy będzie osłabie-
nie morale społeczeństwa, a szczególnie wojska.
Zadnego żołnierza nie wolno pozostawić w bezczyn-
ności, sam na sam z własnymi myślami. Właściwe wy-
jaśnianie celów osiągania wyższych stanów gotowo-
ści bojowej może w poważnym stopniu uodpornić żoł-
nierzy na działanie wrogiej propagandy. Dowódcy i
szefowie służb wszystkich szczebli będą mieli po-
ważne zadania do wykonania w tym zakresie.

b/ Poziom wyszkolenia dowódców, sztabów i stanu osobowego jednostek w zakresie osiągania wyższych stanów gotowości.

Czynnik ten jest uzależniony od szeregu zadań szkoleniowych, które zdecydowanie wpływają na sprawne i terminowe osiągnięcie gotowości bojowej. Stopień przygotowania dowódców, sztabów i stanu osobowego jednostek do osiągnięcia pełnej gotowości bojowej należy traktować jako jedno z zadań naczelných. Dobre przygotowanie teoretyczne oraz wyrobione praktyczne nawyki i umiejętności w dowodzeniu oddziałem oraz wyćwiczone przez treningi czynności stanu osobowego jednostek w sposób zasadniczy pozwolą na sprawny i terminowy przebieg osiągania wyższych stanów gotowości bojowej.

W trakcie szkolenia pododdziałów w zakresie osiągania wyższych stanów gotowości bojowej, szczególną uwagę należy zwrócić na żołnierzy młodego rocznika /pierwsze tygodnie służby/, ponieważ od ich prawidłowego przeszkolenia będzie zależeć sprawność osiągania wyższych stanów gotowości bojowej przez daną służbę, pododdział i oddział.

Należy dążyć do tego, aby żołnierze podnosili swoje kwalifikacje oraz zdobywali drugą specjalność, co pozwoli na wykonanie dodatkowych zadań w sytuacjach skomplikowanych.

Sztab powinien zapewnić utrzymanie kadry i stanu osobowego pododdziałów w ciągłej gotowości do osiągnięcia określonego stanu gotowości bojowej. Systematycznie należy zwracać uwagę na ciągłe

szkolenie i sprawdzanie przebiegu osiągania gotowości bojowej oraz sprawność alarmową podległych pododdziałów i służb.

c/ Organizacja i zabezpieczenie dowodzenia wojskami w procesie osiągania wyższych stanów gotowości bojowej.

Sprawne dowodzenie pododdziałami i służbami w procesie osiągania wyższych stanów gotowości bojowej ma zasadnicze znaczenie, szczególnie w początkowym okresie osiągania danego stanu gotowości bojowej. Aby sprawnie i elastycznie dowodzić, należy realizować szereg przedsięwzięć, takich jak:

- organizować punkty dowodzenia i łączności;
- zbierać i opracowywać dane o sytuacji;
- systematycznie informować podwładnych i przełożonych o sytuacji;
- podejmować optymalne decyzje i stawiać w określonym czasie zadania dla dowódców pododdziałów i szefów służb;
- kontrolować przygotowanie pododdziałów i służb do wykonania stawianych zadań.

d/ Sprawność powiadamiania i alarmowania.

Na sprawność powiadamiania i alarmowania decydujący wpływ mają między innymi:

- aktualność dokumentacji powiadamiania i alarmowania;
- właściwa organizacja pracy służb dyżurnych oraz ich wyposażenie w urządzenia powiadamiania i alarmowania;
- właściwie opracowany system powiadamiania i alarmowania.

Posiadanie dobrze zorganizowanego systemu alarmowania i powiadamiania oraz utrzymywanie go w pełnej gotowości i sprawności technicznej jest jednym z warunków sprawnego osiągnięcia WSGB.

Od sprawnego działania systemu alarmowania i powiadamiania zależy przede wszystkim terminowe wprowadzanie decyzji przełożonych. Dobrze zorganizowany system alarmowania i powiadamiania zapewnia przekazanie w trybie natychmiastowym wszystkim lub wybranym ogniom dowodzenia informacji, na mocy których:

- rozpoczyna się realizację określonych zadań lub przedsięwzięć przygotowawczych;
- podwyższa się stan gotowości bojowej;
- natychmiast zarządza się mobilizacyjne rozwinięcie sił i środków;
- ostrzega się dowództwa, sztaby i pododdziały o zagrożeniu uderzeniami przeciwnika z powietrza.

e/ Poziom wyszkolenia bojowego, politycznego i specjalistycznego.

Poziom wyszkolenia bojowego, politycznego i specjalistycznego stanu osobowego pododdziałów musi być poważnie traktowany, bowiem, ma on pierwszorzędne znaczenie w sprawnym osiągnięciu wyższych stanów gotowości bojowej i realizacji wszelkich zadań. Powyższe ma szczególne odniesienie w stosunku do tyłów lotniczych. Należy pamiętać o tym, że żołnierze tyłów lotniczych pracują przeważnie indywidualnie oraz obsługują coraz bardziej nowo -

czesny i skoplikowany sprzęt i urządzenia techniczne. Ponadto, żołnierze z pododdziałów tyłowych pracują niezależnie od tego, czy oddział lotniczy działa czy też odpoczywa.

Zachodzi więc konieczność systematycznego, teoretycznego i praktycznego szkolenia żołnierzy tyłów lotniczych.

f/ Stan ukończenia i wyposażenia oddziału. Stan ukończenia oddziału lotniczo-technicznego ma szczególne znaczenie dla osiągnięcia wyższych stanów gotowości bojowej. Czym wyższy będzie stopień ukończenia tyłów lotniczych, tym osiągnięcie wyższych stanów gotowości bojowej będzie sprawniejsze, a czas realizacji poszczególnych zamierzeń będzie krótszy. Tyły lotnicze zabezpieczając osiągnięcie wyższych stanów gotowości bojowej oddziału lotniczego, muszą równocześnie zabezpieczać działania bojowe pułku lotniczego w systemie OPK i mobilizacyjne rozwinięcie jednostek uzupełnianych i nowoformowanych. Nasuwa się więc wniosek, że pododdziały tyłów lotniczych muszą posiadać wysoki stopień ukończenia i dużą sprawność organizacyjną do działania w złożonych sytuacjach.

g/ Stan techniczny sprzętu bojowego, uzbrojenia i transportu.

Stan techniczny sprzętu będącego w wyposażeniu oddziału lotniczo-technicznego będzie w poważnym stopniu rzutował na całokształt osiągnięcia wyższych stanów gotowości bojowej. Technika - która

jest niesprawna nie przedstawia jakiegokolwiek wartości. Dlatego też, sprzęt techniczny, uzbrojenie i transport będący w wyposażeniu pododdziałów i służb tyłów lotniczych musi być w stałej sprawności technicznej do użycia w każdej chwili, o każdej porze doby i roku.

Stalą sprawność techniczną sprzętu osiągnie się w wyniku utrzymywania go w stałej gotowości eksploatacyjnej. Personel pododdziałów i służb tyłów lotniczych w swojej codziennej działalności winien organizować i realizować eksploatację wszelkiego sprzętu zgodnie z obowiązującymi przepisami oraz na bieżąco dokonywać napraw. Służba samochodowa w zakresie zapewnienia wysokiego stanu technicznego sprzętu, ma do spełniania szczególnie ważne zadania, bowiem manewrowość oddziału uzależniona jest od sprawności technicznej pojazdów samochodowych.

W celu zapewnienia wysokiego stanu technicznego pojazdów i urządzeń należy:

- terminowo przeprowadzać wszelkie przeglądy pojazdów i urządzeń technicznych;
- terminowo organizować i realizować sprawnie naprawy uszkodzonego sprzętu /obsługi techniczne i naprawy/.

Utrzymanie wysokiego stanu technicznego sprzętu tyłów lotniczych winno zapewnić stałą sprawność eksploatacyjną tego sprzętu, zwiększenie przebiegów międzynaprawczych oraz zużycie paliwa zgodnie z normami.

h/ Przygotowanie rejonów alarmowych.

Ważne znaczenie ma również właściwe przygotowanie i znajomość rejonów alarmowych w każdej porze roku.

Rejony alarmowe należy wybierać na kierunkach przewidywanego użycia jednostek, w odległości 10 - 15 km od granicy zwartej zabudowy garnizonu /w sprzyjających warunkach odległość ta może być mniejsza, lecz nie mniej jak 5 km/. Odległość między sąsiednimi rejonami alarmowymi poszczególnych jednostek powinna być nie mniejsza jak 5 km. Dla jednostek o niepełnych stanach, rejony alarmowe mogą być jednocześnie zapasowymi rejonami mobilizacji. Należy tutaj podkreślić, że w pułkach lotniczych mobilizację przeprowadza się w miejscach stałego zakwaterowania.

Rejony alarmowe winny zapewnić:

- dogodne warunki rozśrodkowania pododdziałów, sprzętu, pojazdów i środków materiałowych;
- dogodne warunki ochrony, obrony i maskowania;
- możliwości podłączenia centrali telefonicznej jednostki do łączy łączności stacjonarnej Ministerstwa Łączności;
- dogodne wyjście na kierunek planowanych działań bojowych;
- możliwości zaopatrywania w wodę;
- sprawny ruch pojazdów;
- sprawną realizację wszystkich czynności w zakresie osiągnięcia wyższych stanów gotowości bojowej, a mobilizacji szczególnie.

i/ Wydzielenie lub przyjęcie ludzi i sprzętu w ramach załączków wojennych oraz powołanie rezerwistów, środków transportowych i maszyn inżynieryjno-budowlanych z Gospodarki Narodowej.

Zapoczątkowanie dowodzenia i kierowania w odniesieniu do jednostek nowoformowanych ma podstawowe znaczenie dla sprawnego i pełnego osiągnięcia stanu pełnej gotowości bojowej przez te jednostki.

W tym celu, sposób i terminy wydzielenia i przyjęcia ludzi oraz sprzętu w ramach załączków wojennych muszą być jeszcze w czasie pokoju dokładnie zaplanowane, udokumentowane i w trakcie osiągnięcia pełnej gotowości bojowej bezwzględnie zrealizowane.

W celu zapewnienia terminowego i pełnego stawienia rezerw osobowych, transportu i maszyn inżynieryjno-budowlanych z Gospodarki Narodowej oraz ich sprawnego przyjęcia w jednostce, należy utrzymywać ścisłą współpracę w tym zakresie z terytorialnymi Wojskowymi Komendami Uzupełnień. Od terminowego i pełnego przybycia ludzi z rezerwy oraz transportu i maszyn z Gospodarki Narodowej w bardzo poważnej mierze zależeć będzie stopień ukończenia jednostek oraz rozwinięcie prac w zakresie tyłowego zabezpieczenia osiągnięcia WSGB.

j/ Warunki atmosferyczne, pora roku i doby.

W procesie osiągnięcia wyższych stanów gotowości bojowej przez pułki lotnicze i ich tyły niepoślednią rolę odgrywają warunki atmosferyczne, pora roku i doby.

Organizacja i realizacja zabezpieczenia tyłowego osiągnięcia wyższych stanów gotowości bojowej w warunkach zimy, niskich temperatur, opadów deszczu i śniegu będzie niezwykle trudna. Szczególnie ostro wystąpi to, gdy przedsięwzięcia będą realizowane w rejonach alarmowych.

Trudności w realizacji zabezpieczenia tyłowego osiągnięcia WSGB w ww warunkach będą się charakteryzowały całym szeregiem utrudnień, do których można zaliczyć:

- utrudniony rozruch silników pojazdów samochodowych;

- trudne poruszanie się pojazdów samochodowych po zaśnieżonych lub rozmiękłych i śliskich drogach;

- ograniczone wykorzystanie sieci dróg;

- zmniejszenie prędkości poruszania się pojazdów samochodowych po drogach;

- wydłużenie się czasów realizacji wielu przedsięwzięć, realizowanych szczególnie na powietrzu.

Ww trudności w bardzo poważnym stopniu mogą skomplikować sytuacje, a tym samym utrudnić i opóźnić osiągnięcie WSGB.

Aby uniknąć tych trudności, dowódcy i szefowie służb tyłowych pułku lotniczego w okresie stałej gotowości bojowej winni organizować i realizować następujące przedsięwzięcia:

- w określonym czasie przygotowywać pojazdy mechaniczne i wszelkiego rodzaju sprzęt techniczny -

czny do pracy w warunkach zimy oraz opadów atmosferycznych;

- gromadzić sprzęt i materiały do naprawy i utrzymania dróg i pomieszczeń;

- posiadać odpowiednią ilość materiałów ocieplających sprzęt i urządzenia;

- szkolić stan osobowy w zakresie utrzymania i eksploatacji sprzętu technicznego i urządzeń w warunkach niskich temperatur;

- szkolić kierowców w zakresie umiejętnego eksploataowania pojazdów mechanicznych w okresie zimy, opadów i w nocy;

- przygotowywać pomieszczenia do pracy w okresie zimy;

- organizować zaopatrywanie pododdziałów w opał i środki oświetlania pomieszczeń;

- terminowo zaopatrywać pododdziały w ciepłe umundurowania i obuwie oraz środki przeciw odmrażaniu;

- organizować i realizować przedsięwzięcia w zakresie utrzymania i ochrony środków materiałowych przed działaniem niskich temperatur;

- zaopatrywać pojazdy mechaniczne w ciecze i smary niezamarzające oraz środki podgrzewania;

- terminowo oczyszczać ze śniegu wszelkie eksploatowane drogi /DS, DM, PPS, DK i drogi samochodowe/.

Oprócz ww i pokrótce scharakteryzowanych czynników, na sprawne i terminowe osiągnięcie WSGB pułku lotniczego wpływ będą mieć również:

- zabezpieczenie tyłowe;
- zgromadzenie, utrzymanie oraz odpowiednie przechowywanie zapasów środków materiałowo-technicznych;
- obrona przeciwlotnicza;
- maskowanie i przeciwdziałanie radioelektroniczne;
- zabezpieczenie inżynieryjno-saperskie;
- ochrona i obrona naziemna rejonu zakwaterowania pułku lotniczego.

Przytoczone czynniki warunkujące sprawne i terminowe osiągnięcie WSGB wystąpią w praktycznym działaniu z różnym nasileniem w zależności od wielu konkretnych warunków w jakich pułk lotniczy będzie osiągał WSGB. Wszystkie warunki determinujące sprawne i terminowe osiągnięcie WSGB należy rozpatrywać kompleksowo i we wzajemnym powiązaniu ze sobą.

3. Planowanie procesu osiągania wyższych stanów gotowości bojowej/WSGB/na szczeblu pułk lotniczy - batalion zaopatrzenia.

Działalność organizacyjno-planistyczna procesu osiągania WSGB winna zapewnić pełną integrację przedsięwzięć alarmowych, mobilizacyjnych, taktycznych i zabezpieczenia tyłowego oraz służb dyżurnych.

Podczas prac organizacyjno-planistycznych należy kierować się odpowiednimi ustaleniami i normami określonymi przez przełożonych.

3.1. Podstawowe dokumenty planowania.

Na szczeblu pułku lotniczego i batalionu zaopatrzenia podstawą planowania osiągnięcia WSGB jest:

- rozkaz przełożonego dowódcy związku taktycznego dotyczący gotowości bojowej;
- wyciąg z planu mobilizacyjnego rozwinięcia związku taktycznego, dotyczący danego pułku lotniczego;
- wyciąg z planu osiągnięcia WSGB - związku taktycznego;
- rozkazy, zarządzenia i wytyczne wyższych przełożonych;
- obowiązujące instrukcje.

Dla pododdziałów pułku podstawą jest:

- rozkaz dowódcy pułku dotyczący osiągnięcia WSGB;
- wyciągi z planu osiągnięcia WSGB pułku;
- wytyczne dowódcy i zastępców w zakresie działania poszczególnych służb i pododdziałów.

Na szczeblu pododdziałów wykonuje się czynnościowe instrukcje w zakresie osiągnięcia WSGB.

W opracowanej dokumentacji pułku lotniczego i batalionu zaopatrzenia oraz pozostałych jednostek winny znaleźć swoje odbicie wszelkie przedsięwzięcia z zakresu planowania procesu osiągnięcia WSGB. Forma, jak i treść dokumentacji osiągnięcia WSGB powinny uwzględniać aktualną organizację oraz zakres zadań pułku. Opracowana dokumentacja po - winna umożliwić swobodne posługiwanie się nią w toku praktycznej realizacji przedsięwzięć podczas

osiągania WSGB. Zasadniczą częścią dokumentacji osiągnięcia WSGB jest "Plan osiągnięcia wyższych stanów gotowości bojowej". Formę i jakie dokumenty winien ten plan zawierać ustala "Ogólna instrukcja mobilizacyjna".

3.2. Planowanie organizacyjno-mobilizacyjne na szczeblu pułku lotniczego i batalionu zaopatrzenia.

Planowanie organizacyjno-mobilizacyjne jest jedną z zasadniczych części ogólnej działalności organizacyjno-planistycznej procesu osiągnięcia WSGB pułku lotniczego.

Planowanie organizacyjno-mobilizacyjne na szczeblu pułku lotniczego i batalionu zaopatrzenia obejmuje kilka etapów i są one następujące:

ETAP I

1. Szczegółowa analiza otrzymanych zadań w zakresie przedsięwzięć mobilizacyjnych:
 - ocena warunków wykonania zadań;
 - określenie i wydzielenie sił i środków oraz stworzenie optymalnych warunków przeprowadzenia mobilizacji;
 - przygotowanie odpowiednich urządzeń i wyposażenia, które ułatwią realizację przedsięwzięć mobilizacyjnych /wydzielenie sprzętu i środków do sprawnej pracy PKM, PKJ, PRT i punktów indywidualnego wyposażenia/
2. Udzielenie wytycznych oficerom odpowiedzialnym za rozwiązywanie poszczególnych zagadnień
opracowanie dokumentacji w zakresie:

- terminów i kolejności mobilizacyjnego rozwijania jednostek;
- rodzajów i zakresów przedsięwzięć mobilizacyjnych w postaci konkretnych dokumentów planu mobilizacyjnego;
- form współpracy szefów służb przy rozwiązywaniu poszczególnych zagadnień i dokumentów;
- terminów zakończenia wykonania poszczególnych przedsięwzięć.

ETAP II

1. Dokonanie naliczeń potrzeb rezerw osobowych.
2. Opracowanie zestawień i zapotrzebowań na żołnierzy rezerwy, środki transportowe i maszyny inżynieryjno-budowlane oraz świadczenia osobowe i rzeczowe.
3. Dokonanie naliczeń potrzeb w zakresie materiałowo-technicznego zabezpieczenia osiągnięcia WSGB.
4. Wydzielenie sił i środków do zabezpieczenia działalności PKM, PKJ i PRT.

ETAP III

1. Opracowanie dokumentacji materiałowo-technicznego zabezpieczenia osiągnięcia WSGB.
2. Zgromadzenie i odpowiednie rozmieszczenie środków materiałowych ZN i zapasów niezniżaalnych.
3. Opracowanie dokumentów pracy partyjno-politycznej.
4. Opracowanie dokumentów finansowego zabezpieczenia osiągnięcia WSGB.

ETAP IV

1. Powołanie na jednodniowe ćwiczenia wojskowe żołnierzy rezerwy w celu: wydania umundurowania do domu dla mobilizacyjnego rzutu alarmowego oraz dopasowania u pozostałych rezerwistów, zapoznania z dowódcami, stanowiskami i rejonami rozmieszczenia pododdziałów.
2. Przeprowadzenie szkolenia żołnierzy wchodzących w skład grupy mobilizacyjnej.
3. Przeprowadzenie treningów rozwijania i pracy PKM, PKJ, PRT i pododdziałowych punktów wyposażenia żołnierzy rezerwy.

ETAP V

1. Planowanie i szkolenie żołnierzy rezerwy.
 2. Prowadzenie treningów z kurierami wyznaczonymi do powoływania rezerwistów w ramach akcji kurierskiej, jedn.wojskowej /AKJW/.
 3. Bieżące uaktualnianie planu osiągania WSGB i planu mobilizacyjnego.
- 3.3. Rola i zadania batalionu zaopatrzenia w zakresie przygotowania i utrzymania sił i środków mających wpływ na ciągłą gotowość bojową.

Jednym z podstawowych i zasadniczych czynników umożliwiających sprawne i terminowe osiaganie wyższych stanów gotowości bojowej, jest właściwe przygotowanie i utrzymanie sił i środków batalionu zaopatrzenia pułku lotniczego w czasie pokoju do zabezpieczenia tyłowego osiągania WSGB.

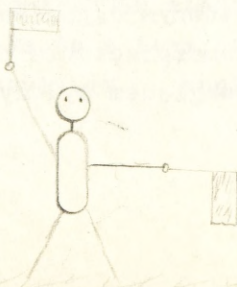
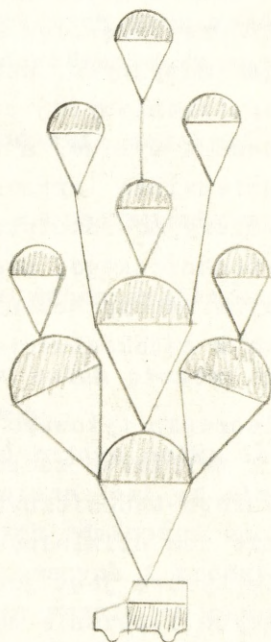
Rola i zadania batalionu zaopatrzenia w zakresie przygotowania i utrzymania sił i środków mających wpływ na ciągłą gotowość bojową pułku lotniczego - wynikają z przeznaczenia i organizacji batalionu zaopatrzenia w zakresie zabezpieczenia tyłowego pułku lotniczego.

Zadania i przedsięwzięcia batalionu zaopatrzenia w zakresie przygotowania i utrzymywania sił i środków mających wpływ na ciągłą gotowość bojową można by podzielić na:

- zadania w zakresie planowania materiałowych potrzeb mobilizacyjnych;
- zadania szkoleniowe doskonalące kadre w zakresie podnoszenia jej umiejętności teoretycznych i praktycznych w dowodzeniu batalionem zaopatrzenia;
- zadania związane z gromadzeniem, przechowywaniem, konserwacją, wymianą i zaopatrywaniem pododdziałów w sprzęt i środki materiałowe przeznaczone na zabezpieczenie potrzeb bieżących i mobilizacyjnych;
- zadania związane z planowaniem procesu osiągnięcia WSGB, a w tym: planowanie organizacyjno-mobilizacyjne w zakresie opracowywania i aktualizowania planu mobilizacyjnego;
- utrzymywanie lotniska zapasowego w stałej sprawności eksploatacyjnej;
- utrzymywanie na lotnisku zapasowym Komendy Lotniska Zapasowego oraz sprzętu i środków materiałowych do przyjęcia i odtworzenia gotowości bojowej samolotów;

- utrzymanie w stałej gotowości do wymarszu czołówki zabezpieczenia;
- materiałowo-techniczne i lotniskowe zabezpieczenie lotów.

Aby proces osiągania WSGB przebiegał sprawnie, terminowo i był należycie zabezpieczony pod względem tyłowym, to ww zadania i przedsięwzięcia muszą być bezwzględnie wykonane w czasie pokoju.

ROZDZIAŁ II

POJĘCIE I ZAKRES ZABEZPIECZENIA TYŁOWEGO ORAZ JE- GO WPLYW NA OSIĄGANIE WYŻSZYCH STANÓW GOTOWOŚCI BOJOWEJ PRZEZ PULKI LOTNICZE

1. Pojęcie oraz rola zabezpieczenia tyłowego w procesie osiągnięcia wyższych stanów gotowości bojowej.

Przez pojęcie "zabezpieczenie tyłowe" należy rozumieć całokształt przedsięwzięć/koncepcyjnych, planistycznych, organizacyjnych, szkoleniowych, mobilizacyjnych i zaopatrzeniowych/ realizowanych przez służby i jednostki tyłowe, a także przez dowódców i sztaby w dziedzinie organizacji tyłów, materiałowego, inżynierjno-lotniskowego, technicznego, lotniskowo-technicznego, medycznego, bytowego i innych rodzajów zabezpieczenia i obsługi jednostek lotniczych w całokształcie ich działalności.

Celem zabezpieczenia tyłowego osiągnięcia WSCB jest wszechstronne i terminowe zaspokojenie wszelkich potrzeb materiałowo-technicznych i obsługi wojsk w całokształcie ich działalności.

Zabezpieczenie tyłowe jest jednym z głównych czynników warunkujących istnienie wojsk, jak również ich działalność szkoleniową i bojową.

Głównym organizatorem i wykonawcą przedsięwzięć zabezpieczenia działalności pułku lotniczego pod względem tyłowym, a w tym i zabezpieczenia

tyłowego osiągnięcia WSGB jest batalion zaopatrzenia, który organizacyjnie wchodzi w czasie pokoju w skład pułku lotniczego i stanowi jego tyły.

Cechami charakterystycznymi zabezpieczenia tyłowego są między innymi:

- przywiązanie systemu zabezpieczenia tyłowego do struktury organizacyjnej wojsk;
- szczebel nadrzędny organizuje zabezpieczenie podległych szczebli;
- występowanie sił i środków w postaci służb i jednostek tyłowych oraz zapasów na wszystkich szczeblach dowodzenia /z wyjątkiem drużyny i plutonu/;
- jedność dowodzenia wojskami i tyłami przez dowódców;
- organizacja zaopatrywania w oparciu o składy i bazy;
- występowanie dwóch systemów: stacjonarnego i polowego;
- występowanie dwóch pionów: kwatermistrzowskiego i technicznego.

Gotowość bojowa pułku lotniczego w poważnej mierze uzależniona jest od stopnia zorganizowania jego tyłów i ich zdolności do wykonania różnorodnych, skomplikowanych i trudnych zadań zabezpieczenia tyłowego wszelkich przedsięwzięć pułku.

Przed batalionem zaopatrzenia w zakresie zabezpieczenia tyłowego osiągnięcia WSGB stoją szczególnie trudne zadania. Wynika to z tego, że batalion zaopatrzenia przede wszystkim musi sam

osiągnąć gotowość do działań przy jednoczesnym zabezpieczeniu tyłowym czynności organizacyjno-mobilizacyjnych realizowanych w ramach osiągnięcia WSGB przez pododdziały własne, pułku lotniczego oraz inne jednostki mobilizowane będące na przydziałach gospodarczych w batalionie zaopatrzenia.

W okresie osiągnięcia WSGB tyły pułku lotniczego muszą wykonać cały szereg czynności specyficznych i pracochłonnych, takich jak: zapewnienie odpowiednich warunków w magazynach do masowego wydawania zapasów dla pododdziałów, ewakuowania części tych zapasów do rejonu alarmowego, przekazania obiektów koszarowych i magazynów z pozostałymi w nich ilościami środków materiałowych dla KLS, przyjęcie z gospodarki narodowej pojazdów mechanicznych oraz przyjęcie i zabezpieczenie materiałowe, medyczne i bytowe żołnierzy rezerwy.

W celu usprawnienia i przyspieszenia procesu osiągnięcia WSGB jeszcze w stanie stałej gotowości bojowej należy wykonywać takie czynności jak: utrzymywanie zapasów umundurowania, przygotowywanie i utrzymywanie warunków do sprawnego zdjęcia i wydania dla pododdziałów sprzętu i materiałów "ZN" oraz zdjęcia z konserwacji stałej i czasowej pojazdów mechanicznych użytku bieżącego, obowiązkowe tankowanie pojazdów mechanicznych po zakończeniu ich pracy, zgromadzenie i przygotowanie sprzętu i środków żywnościowych koniecznych do wyżywienia żołnierzy rezerwy, uaktualnianie planu osiągnięcia WSGB.

Sprzęt i materiały przeznaczone do wydawania pododdziałom w trakcie osiągnięcia WSGB, należy jeszcze w czasie stałej gotowości bojowej układać i kompletować tak, aby po zarządzeniu osiągnięcia pełnej gotowości bojowej załadunek na środki transportowe przebiegał jak najszybciej. Ponadto należy, organizować możliwie dużą ilość punktów wydawania, co także przyspieszy ogólny czas wydania.

Rola zabezpieczenia tyłowego osiągnięcia WSGB nie kończy się na ww problemach, bowiem ważnym zagadnieniem w całokształcie zabezpieczenia tyłowego jest materiałowe i bytowe zaspokojenie potrzeb stanu osobowego.

2. Planowanie zabezpieczenia tyłowego osiągnięcia wyższych stanów gotowości bojowej.

Planowanie zabezpieczenia tyłowego osiągnięcia WSGB ma na celu określenie potrzeb, możliwości i źródeł zaopatrywania.

Ustalenie potrzeb, możliwości i źródeł zaopatrywania następuje w trakcie planowania - zabezpieczenia tyłowego osiągnięcia WSGB w ścisłym współdziałaniu sztabu batalionu zaopatrzenia ze sztabem pułku lotniczego.

Ogólne kierownictwo w zakresie planowania zabezpieczenia tyłowego osiągnięcia WSGB należy do:

- szefa sztabu pułku lotniczego;
- zastępców dowódcy pułku lotniczego ds. politycznych, inżynierjno-lotniczych i dowódcy dywizjonu dowodzenia lotami w zakresie sprzętu i materiałów będących w wyposażeniu podległych im służb i pododdziałów.

Bezpośrednią rolę kierowniczą i organizatorską przy planowaniu zabezpieczenia tyłowego osiągnięcia WSGB pułku lotniczego spełnia dowódca batalionu zaopatrzenia, a jemu podlegli szefowie służb spełniają role wykonawcze.

Przy planowaniu zabezpieczenia potrzeb materiałowo-technicznych i innych należy ściśle ustalić potrzeby:

- pododdziałów własnych /istniejących w czasie pokoju/;

- pododdziałów przydzielonych na zaopatrzenie;

- oddziałów i pododdziałów mobilizowanych.

Podstawą do planowania zabezpieczenia tyłowego osiągnięcia WSGB pułku lotniczego są niżej wymienione dokumenty i dane:

- zadania mobilizacyjne;

- etaty czasu pokojowego i wojennego;

- tabele i normy należności;

- wytyczne przełożonych mobilizacyjnych w sprawie materiałowo-technicznego zabezpieczenia osiągnięcia WSGB;

- plan przydziałów gospodarczych;

- załączki wojenne /wydzielone lub otrzymywane/;

- posiadane ilości sprzętu i materiałów użytku bieżącego /UB/;

- posiadane ilości sprzętu i materiałów zapasu nienaruszalnego /ZN/;

- przewidziane uzupełnienie sprzętu i materiałów z innych źródeł /na podstawie asygnat i zleceń bezterminowych/;

- uzupełnienie środków transportowych i maszyn inżynieryjno-budowlanych z gospodarki narodowej;

- ilości sprzętu i materiałów podlegające przekazaniu innym jednostkom w czasie osiągnięcia WSGB.

Środki materiałowe przeznaczone do zaspokojenia potrzeb procesu osiągnięcia WSGB gromadzi się już w okresie pokoju, a ich ewentualne uzupełnienie następuje w okresie osiągnięcia podwyższonej i pełnej gotowości bojowej.

Sprawne, szybkie i terminowe osiągnięcie pełnej gotowości bojowej zależy między innymi od prawidłowego urzutowania zapasów środków materiałowych, a także od stanu użytkowego i technicznego sprzętu i materiałów zgromadzonych w magazynach batalionu zaopatrzenia oraz będących w bieżącym użytkowaniu.

Zapasy środków materiałowych i sprzętu niezbędne do zaspokojenia procesu osiągnięcia WSGB dzielą się na:

- zapasy użytku bieżącego /UB/;
- zapasy nienaruszalne /ZN/;
- zapasy niezniżalne;
- sprzęt i materiały z gospodarki narodowej.

Wyżej wymienione zapasy gromadzi się już w czasie pokoju za wyjątkiem sprzętu i środków transportowych powszechnego użytku, które można uzyskać w odpowiednich ilościach i właściwym asortymencie

z gospodarki narodowej w ramach uprzednio przygotowanego poboru. W batalionach zaopatrzenia gromadzi się i utrzymuje zapasy materiałów, sprzętu i uzbrojenia w zasadzie typowo wojskowych, nie mających szerszego zastosowania w gospodarce narodowej.

Oprócz tych zapasów, utrzymuje się pewne ilości sprzętu i środków występujących w gospodarce narodowej, a które niezbędne są do zaspokojenia potrzeb bieżących jednostek wojskowych.

W planowaniu zabezpieczenia tyłowego i jego realizacji, dowództwa pułku lotniczego i batalionu zaopatrzenia winny realizować niezbędne przedsięwzięcia, zapewniające terminowe opracowanie planów zabezpieczenia tyłowego osiągnięcia WSGB i terminowe osiągnięcie stanu pełnej gotowości bojowej.

3. Rodzaje, zakres oraz wpływ przedsięwzięć zabezpieczenia tyłowego na osiągnięcie wyższych stanów gotowości bojowej.

Zabezpieczenie tyłowe osiągnięcia WSGB ma na celu zaspokojenie potrzeb jednostek w czasie ich formowania z uwzględnieniem przedsięwzięć wynikających z przyjmowania żołnierzy rezerwy, sprzętu i transportu z gospodarki narodowej. Realizują je jednostki mobilizujące własnymi siłami i środkami z tym, że w wypadku gdy jednostka mobilizująca nie jest oddziałem gospodarczym, wykorzystuje się do tego celu siły i środki oddziału, do którego jest ona przydzielona na zaopatrzenie. Dla

pomyślnego osiągnięcia pełnej gotowości bojowej wykorzystuje się również siły i środki jednostek mobilizowanych, co może dotyczyć zaangażowania specjalistów /np. lekarze, kucharze, magazynierzy, kierowcy itp./ oraz sprzętu technicznego /np. warsztaty remontu: samochodów, ładowania akumulatorów itp./. Ponadto należy wykorzystać świadczenia osobowe i rzeczowe z terytorialnych Wojskowych Komend Uzupełnień.

Środki materiałowe potrzebne do realizacji zabezpieczenia tyłowego osiągnięcia WSGB uzyskuje się z zapasów bieżących i specjalnie na ten cel przeznaczonych /np. sucha należność żywnościowa "P", umundurowanie i uzbrojenie dla rezerwistów z ZN/, nie dopuszczając do naruszenia materiałów zapasów nienaruszalnych.

W zakres zabezpieczenia tyłowego procesu osiągnięcia wyższych stanów gotowości bojowej wchodzi następujące rodzaje zabezpieczeń:

- zabezpieczenie materiałowe;
- zabezpieczenie techniczne;
- zabezpieczenie inżynieryjno-lotniskowe;
- zabezpieczenie lotniskowo-techniczne;
- zabezpieczenie medyczne;
- zabezpieczenie gospodarczo-bytowe.

Przedsięwzięcia w zakresie tyłowego zabezpieczenia osiągnięcia WSGB realizuje się w pułku lotniczym i batalionie zaopatrzenia z chwilą otrzymania odpowiedniego sygnału.

3.1. Zabezpieczenie materiałowe.

Zabezpieczenie materiałowe jest to całościowy przedsięwzięcie mających na celu pełne i terminowe zaspokojenie potrzeb jednostek lotniczych /pułków lotniczych/ w środki materiałowe niezbędne do życia, szkolenia, zabezpieczenia osiągnięcia pełnej gotowości bojowej oraz stworzenia możliwości prowadzenia działań bojowych.

W zakres zabezpieczenia materiałowego wchodzi :

- zaopatrywanie - tj. ustalenie źródeł pokrycia, przechowywania i konserwacja środków materiałowych, wydawanie środków materiałowych na potrzeby jednostek, prowadzenie ewidencji i sprawozdawczości materiałowej oraz sprawowanie kontroli, właściwego przechowywania i rozchodowywania środków materiałowych;

- dowóz - czyli dostarczanie należnych środków materiałowych w odpowiednich ilościach i asortymentach, oraz w ustalonym czasie, właściwym odbiorcom.

Przedsięwzięcia zabezpieczenia materiałowego mające wpływ na osiągnięcie WSGB wynikają z zadań jakie tyły pułku lotniczego wykonują w poszczególnych stanach gotowości bojowej.

W stanie stałej gotowości bojowej należy realizować:

- zadania związane z planowaniem materiałowym oraz bieżące uaktualnianie dokumentacji materiałowej;

- przedsięwzięcia związane z gromadzeniem, przechowywaniem oraz zaopatrywaniem w środki materiałowe;

- ciągle utrzymywanie na lotnisku zapasowym środków materiałowych koniecznych do przyjęcia samolotów i odtworzenia ich gotowości bojowej;

- dowóz środków materiałowych ze źródeł zaopatrywania do magazynów batalionu zaopatrzenia oraz z magazynów głównych do pododdziałów, stref rozśrodkowania oraz na lotnisko zapasowe;

- szkolenie stanu osobowego batalionu zaopatrzenia w zakresie prawidłowego przechowywania i konserwacji środków materiałowych.

W stanie podwyższonej gotowości oprócz ww przedsięwzięć zabezpieczenia materiałowego, wykonuje się takie czynności jak:

- uaktualnienie dokumentacji materiałowej w związku z wprowadzeniem stanu podwyższonej gotowości bojowej;

- przygotowanie gospodarki rozliczeniowej do przejścia na wojenny system zaopatrywania;

- przygotowanie środków materiałowych do działań bojowych pułku lotniczego w systemie OPK;

- załadunek środków materiałowych na transport samochodowy;

- wydanie środków materiałowych i indywidualnego wyposażenia rezerwistów powołanych mobilizacyjnym rzutem alarmowym;

- przygotowanie umundurowania i żywności do wydania pododdziałom i jednostkom;

- rozkonserwowanie sprzętu i materiałów.

W stanie podwyższonej gotowości bojowej, szczególnego znaczenia nabierają przedsięwzięcia związane z wydawaniem środków materiałowych, ich ładowaniem na środki transportowe oraz dostarczeniem do pododdziałów. Sprawne i szybkie wykonanie tych przedsięwzięć znacznie wpłynie na usprawnienie osiągania WSGB i terminowe osiągnięcie pełnej gotowości bojowej.

Z chwilą wprowadzenia stanu pełnej gotowości bojowej realizowane są w dalszym ciągu przedsięwzięcia, a ponadto dochodzą nowe, takie jak:

- zabezpieczenie materiałowe lotów pułku lotniczego w systemie OPK;
- realizacja materiałowego zabezpieczenia wcielenia żołnierzy rezerwy;
- przygotowanie środków materiałowych do przemieszczenia ich w rejon alarmowy;
- przekazanie nadwyżek środków materiałowych dla KLS;
- kontrola zabezpieczenia materiałowego pododdziałów i służb.

W celu zabezpieczenia dowozu środków materiałowych z magazynów batalionu zaopatrzenia do pododdziałów, miejsc rozśrodkowania pułku i rejonów alarmowych wykorzystuje się transport samochodowy. Sprawność i terminowość wykonania dowozu uzależniona jest od wielu czynników, a przede wszystkim od ilości transportu, jego sprawności technicznej i od właściwego planowania.

Za zaopatrywanie oraz dowóz odpowiedzialny jest dowódca batalionu zaopatrzenia i jemu podlegli szefowie służb.

A. Przechowywanie, konserwacja i rotacja środków materiałowych zapasów nienaruszalnych.

Zapasy nienaruszalne środków materiałowych batalion zaopatrzenia powinien utrzymywać w głównych magazynach, w wydzielonych na ten cel pomieszczeniach. Powyższe zapasy powinny być odpowiednio oznakowane dla każdej jednostki. Warunki i sposób przechowywania zapasów powinny zapewnić sprawne wydawanie i ewakuację z magazynów, ułatwić konserwację oraz odpowiadać wymogom ochrony przeciwpożarowej. Poszczególne rodzaje środków materiałowych i sprzętu powinny być dokładnie oznaczone datami produkcji i terminami wymiany. Szczególną uwagę należy zwracać na środki materiałowe o krótkich terminach przechowywania. Powinny one być ułożone w miejscach dogodnych, celem sprawnego dokonywania wymiany. W tym celu należy posiadać rampy ładunkowo-wyładowcze i place manewrowe. Wszystkie magazyny i pomieszczenia, w których przechowuje się zapasy nienaruszalne winny mieć odpowiednio zabezpieczone drzwi i okna przed włamaniem oraz właściwe oświetlenie /w tym awaryjne/. W każdym magazynie zapasów nienaruszalnych powinny być obowiązkowo: magazynowa książka ewidencji sprzętu i materiałów, książka ewidencji osób przebywających w magazynie i książka zaleceń kontrolnych.

Zabranie części środków materiałowych z ZN może być dokonane w zasadzie jedynie celem wymiany na nowe. Dla zabezpieczenia ćwiczeń i szkoleń można okresowo zwolnić z ZN środki materiałowe za zezwoleniem dowódcy związku taktycznego. Powyższy fakt zwolnienia należy wpisać do rozkazu dziennego i książki okresowego zwalniania sprzętu i materiałów z ZN.

B. Pobieranie, wydawanie oraz ewakuacja sprzętu i materiałów.

Pobieranie i wydawanie sprzętu i materiałów realizuje się zgodnie z "Planem pobierania..." opracowanym przez pułk lotniczy/jako jednostkę mobilizującą/. Sprzęt i materiały należy wydawać pododdziałom na cały stan pododdziału gospodarczego i pododdziałów przydzielonych do niego na zaopatrzenie oraz jednostkom mobilizowanym na cały stan jednostki. Wydawanie sprzętu i materiałów odbywa się na podstawie przygotowanych w czasie pokoju asygnat.

Ewakuację sprzętu i materiałów z magazynów batalionu zaopatrzenia należy realizować zgodnie z "Planem ewakuacji sprzętu i materiałów..." przy realizacji zadań związanych z ewakuacją należy przestrzegać następujących zasad:

- batalion zaopatrzenia pułku lotniczego powinien być stale w gotowości do natychmiastowego ewakuowania sprzętu i materiałów;

- ewakuacja powinna przebiegać zgodnie z uprzednio opracowanym planem;

- w pierwszej kolejności należy ewakuować sprzęt i materiały stanowiące indywidualne wyposażenie żołnierzy i jedną rację żywności /"P"/, w drugiej kolejności pozostały sprzęt i materiały;
- przewidzieć do ewakuacji odpowiednią ilość środków transportowych i ludzi.

C. Mundurowanie i żywienie żołnierzy rezerwy oraz zaopatrywanie pojazdów mechanicznych w materiały pędne i smary.

\ Jednymi z ważniejszych przedsięwzięć zabezpieczenia materiałowego mających wpływ na osiągnięcie pełnej gotowości bojowej jest mundurowanie i żywienie żołnierzy rezerwy oraz zaopatrywanie pojazdów mechanicznych w mps.

Sprawne mundurowanie żołnierzy rezerwy w okresie mobilizacji warunkuje: właściwe utrzymywanie "ZN" umundurowania, właściwa organizacja wydawania wyposażenia z magazynów, właściwa organizacja mundurowania. Należy koniecznie dążyć do tego, ażeby posiadać jak najwięcej umundurowania dopasowanego oraz utrzymywać je w wydzielonych na ten cel pomieszczeniach. W zależności od warunków magazynowych poszczególnych oddziałów, różnie rozwiązywany jest problem przechowywania umundurowania przeznaczonego dla żołnierzy rezerwy. Należy dążyć do tego, aby umundurowanie dopasowane przez rezerwistów, było odpowiednio zapakowane w workach i przechowywane w magazynach pododdziałowych.

Mundurowanie żołnierzy rezerwy winno odbywać się w pododdziałowych punktach indywidualnego

wyposażenia pod nadzorem szefa pododdziału lub wyznaczonego w tym celu podoficera.

Zywnienie żołnierzy w okresie osiągnięcia WSGB organizuje się na zasadach i wg należności okresu "P". Żołnierzom rezerwy przybywającym do jednostki wydaje się w pierwszej kolejności żywność w postaci suchej należności w celu zaspokojenia ich potrzeb do czasu zorganizowania normalnego wyżywienia, a następnie przygotowuje się i wydaje gotowane posiłki. Do przygotowania posiłków w razie potrzeby, a szczególnie w wypadkach osiągnięcia WSGB w rejonach alarmowych należy wykorzystywać kuchnie polowe. Suchą należność żywnościową, należy wydawać dla rezerwistów na punktach wydawania żywności przy PKJ, a dla kierowców z rezerwy przy PRT.

Na żywnienie stanu osobowego w okresie osiągnięcia WSGB należy przeznaczyć zapasy bieżące. Nie wolno dopuścić do zużywania "ZN" żywności.

Zaopatrywanie pojazdów mechanicznych w mps ma charakter doraźny i dotyczy odtwarzania zapasów zużywanych mps na przewóz środków materiałowych do pododdziałów, rejonów alarmowych, na przewóz ludzi. Uzupełnienie paliwa w pojazdach z gospodarki narodowej odbywa się w punktach tankowania organizowanych przy stacjach i magazynach mps lub też w ruchomych punktach uzupełniania paliw za pomocą dystrybutorów paliwowych /dla pojazdów przybywających z GN i wymagających dotankowania/.

3.2. Zabezpieczenie techniczne.

Zabezpieczenie techniczne obejmuje ogół przedsięwzięć mających na celu utrzymanie sprzętu wojskowego w stałej sprawności technicznej.

Do przedsięwzięć zabezpieczenia technicznego, które mają wpływ na proces osiągnięcia WSGB można zaliczyć:

- organizację prawidłowej eksploatacji techniki lotniczej, środków transportu oraz środków obsługi naziemnej samolotów;
- organizację i realizację remontów uszkodzonego sprzętu technicznego;
- przeprowadzanie przeglądów i obsług technicznych samolotów, pojazdów mechanicznych i innego sprzętu technicznego;
- pomoc techniczną samolotom, które uległy awarii lub przymusowo lądowały.

Wymienione przedsięwzięcia realizowane są we wszystkich stanach gotowości bojowej, z tym że zakres wykonywanych przedsięwzięć w poszczególnych stanach gotowości będzie się różnił.

W okresie stałej gotowości bojowej pułk lotniczy i batalion zaopatrzenia realizuje szereg przedsięwzięć zabezpieczenia technicznego związanych z utrzymaniem i doskonaleniem stanu stałej gotowości bojowej. W okresach wzrostu napięcia w sytuacji międzynarodowej, pułk lotniczy i batalion zaopatrzenia może otrzymać sygnał do realizacji przedsięwzięć przygotowawczych do sprawnego osiągnięcia WSGB. Mogą one być następujące:

- dokonanie przeglądu stanu sprawności technicznej sprzętu bojowego, pojazdów mechanicznych i innego sprzętu technicznego;

- zdjęcie z konserwacji pojazdów mechanicznych użytku bieżącego;

- przyspieszenie remontów pojazdów mechanicznych;

- uaktualnienie protokołów na przekazanie pozostawionego sprzętu technicznego i urządzeń. Wykonanie tych przedsięwzięć w tym okresie ma decydujący wpływ na skrócenie czasu osiągnięcia wyższych stanów gotowości bojowej.

Realizacja przedsięwzięć zabezpieczenia technicznego w stanie stałej gotowości bojowej przebiega w zasadzie bez zakłóceń i nacelowana jest na zabezpieczenie szkolenia lotniczego pułku.

Z chwilą wprowadzenia stanu podwyższonej gotowości bojowej należy oprócz ww przedsięwzięć wykonać następujące takie jak:

- zdjęcie z konserwacji pojazdów mechanicznych zapasu nienaruszalnego;

- rozkonserwowanie uzbrojenia i sprzętu techniczno-wojskowego, zakończenie remontów;

- przygotowanie środków zabezpieczenia lotniskowo-technicznego do zabezpieczenia działań bojowych pułku w systemie OPK.

W ww stanie gotowości bojowej na plan pierwszy wysuną się obsługi techniczne prowadzone przez kierowców pojazdów mechanicznych, natomiast remonty ogranicza się do usuwania podstawowych uszkodzeń sprzętu i pojazdów.

Przedsięwzięcia remontowe, limitowane będą czasem osiągnięcia przez pułk pełnej gotowości bojowej. W tych warunkach należy kierować się zasadą, że transport wymagający obsługi technicznej Nr 2 i naprawy bieżącej przydzielać do II rzutu naziemnego zabezpieczenia. Natomiast pojazdy mechaniczne oraz inny sprzęt otrzymywany z GN, jak również będący dotychczas w jednostkach lecz posiadający gorsze parametry lub mniejszy od wymaganego zapas kilometrów lub motogodzin pozostawiać w składzie KLS.

W okresie osiągania stanu pełnej gotowości bojowej, ważnym zagadnieniem jest przyjęcie przez PRT środków transportowych z GN. Na PRT pojazdy mechaniczne są wstępnie przeglądane, a w razie zauważenia jakichkolwiek usterek, pojazdy te należy kierować do parku samochodowego celem usunięcia usterek. Mogą również przybywać z GN pojazdy nieprzystosowane do eksploatacji w wojsku. Należy wtedy na stanowisku dostosowania wykonać niezbędne prace. Sprawne przeprowadzenie prac związanych z przystosowaniem pojazdów do potrzeb wojska, powoduje szybsze skierowanie pojazdu do odpowiedniego pododdziału lub służby celem wykorzystania do zabezpieczenia osiągnięcia WSGB.

Osiągnięcie pełnej gotowości bojowej pułku lotniczego zależy również od wysokiej sprawności techniki lotniczej /samolotów, śmigłowców, silników, uzbrojenia lotniczego itp./. Zapewnia ją sprawna obsługa techniczna i naprawy organizowane

i realizowane siłami służby inżynieryjno-lotniczej pułku lotniczego oraz służb technicznych batalionu zaopatrzenia.

3.3. Zabezpieczenie inżynieryjno-lotniskowe.

Zabezpieczenie inżynieryjno-lotniskowe obejmuje przygotowanie i utrzymanie w gotowości eksploatacyjnej lotniska stałego i zapasowego celem zapewnienia dogodnych warunków bazowania, maskowania i prowadzenia działań bojowych przez pułk lotniczy w systemie OPK.

W okresie osiągnięcia WSGB wchodzi następujące przedsięwzięcia:

- utrzymanie w stałej sprawności eksploatacyjnej drogi startowej, dróg kołowania, dróg wewnętrznych i dojazdowych lotniska;

- maskowanie lotniska i znajdujących się na nim urządzeń i sprzętu;

- rozbudowa inżynieryjna lotniska.

Batalion zaopatrzenia w pierwszej kolejności realizuje przedsięwzięcia dotyczące rozbudowy inżynieryjnej lotniska oraz maskowania, a następnie przedsięwzięcia związane z utrzymaniem drogi startowej i dróg wewnętrznych

Na lotniskach zapasowych rozbudowa inżynieryjna wykonana jest tylko częściowo. Polepszenie tej rozbudowy dokonane będzie przez I rzut naziemnego zabezpieczenia, który przybędzie na lotnisko zapasowe. Na lotniskach zapasowych winny być wykonane przedsięwzięcia związane z przygotowaniem stoisk dla samolotów, ukryć dla ludzi i

sprzętu, rozbudowy inżynieryjnej obrony naziemnej lotniska oraz maskowaniem. Szybkie wykonanie tych prac wpłynie na zapewnienie bezpieczeństwa stanu osobowego i sprzętu w wypadku niespodziewanego napadu przeciwnika na lotnisko.

3.4. Zabezpieczenie lotniskowo-techniczne.

Zabezpieczenie lotniskowo-techniczne obejmuje zespół czynności i przedsięwzięć wykonywanych bezpośrednio na lotnisku z zakresu bezpośredniego przygotowania i obsługi lotów samolotów pułku lotniczego.

W zakres zabezpieczenia lotniskowo-technicznego wchodzi następujące przedsięwzięcia:

- przygotowanie do lotów oraz utrzymanie w stanie używalności lotnisk i urządzeń lotniskowych;
- dostarczanie do samolotów /śmigłowców/ amunicji, materiałów pędnych i smarów, gazów sprężonych i innych potrzebnych środków materiałowych;
- obsługa lotów transportem samochodowym i specjalnym oraz naziemnymi środkami łączności i ubezpieczenia lotów;
- zaopatrzenie w energię elektryczną do rozruchu silników lotniczych i kontroli urządzeń pokładowych;
- obsługa meteorologiczna i startowa lotów;
- udzielenie pomocy technicznej samolotom /śmigłowcom/, które uległy awarii i przymusowo lądowały;

- ochronę i obronę samolotów /śmigłowców/, środków naziemnej obsługi i samego lotniska podczas wykonywania lotów;

- zapewnienie bezpieczeństwa lotów pod względem przeciwpożarowym;

- żywienie personelu latającego i technicznego na lotnisku podczas lotów, obsługa medyczna lotów, itp.

Ww przedsięwzięcia realizowane są we wszystkich stanach gotowości bojowej siłami i środkami batalionu zaopatrzenia wspólnie ze służbą inżynierjno-lotniczą pułku lotniczego oraz z dywizjonem dowodzenia lotami.

W stanie stałej gotowości bojowej działalność szkoleniową pułku lotniczego zabezpiecza się wszystkimi siłami i środkami przeznaczonymi do tego celu. W okresie tym pierwszoplanowym zadaniem zabezpieczenia lotniskowo-technicznego jest zapewnienie ciągłości procesu szkolenia bojowego pułku.

Z chwilą wprowadzenia podwyższonej gotowości bojowej, wykonuje się szereg dodatkowych przedsięwzięć wynikających z planu osiągnięcia WSGB. Realizacja szeregu przedsięwzięć zabezpieczenia lotniskowo-technicznego będzie napotykała w tym okresie na większe trudności.

Część sił i środków pułku lotniczego, dywizjonu dowodzenia lotami i batalionu zaopatrzenia będzie skierowana do wykonywania dodatkowych przedsięwzięć wynikających z wprowadzenia stanu podwyższonej gotowości bojowej. Wynikać to będzie z ko-

nieczności wydzielenia części sił, sprzętu i środków do KLZ, czołówki technicznej, I rzutu naziemnego zabezpieczenia oraz grupy mobilizacyjnej.

W okresie tym, należy zabezpieczyć siły i środki wydzielone do działań w systemie OPK. Samoloty i urządzenia lotniskowe rozśrodkowane będą na lotnisku na dużych przestrzeniach, co wpłynie utrudniająco na tok zabezpieczenia lotniskowo-technicznego.

W okresie tym, służba samochodowa będzie musiała szczególnie zadbać o to, aby transport samochodowy potrzebny do zabezpieczenia lotniskowo-technicznego był sprawny i znajdował się w ściśle określonym czasie i w nakazanych miejscach.

W okresie osiągnięcia pełnej gotowości bojowej należy szczególną uwagę zwrócić na realizację przedsięwzięć związanych z doprowadzeniem całości pułku do gotowości bojowej Nr 1 i utrzymania go w gotowości do wykonania zadań bojowych w systemie OPK. W okresie tym, jedna do dwóch eskadr zostaną przebazowane na lotnisko zapasowe. Fakt ten wpłynie utrudniająco na zabezpieczenie lotniskowo-techniczne, ponieważ zabezpieczenie działalności pułku lotniczego z dwóch lotnisk powodować będzie zwiększenie wysiłku stanu osobowego oraz utrudnione będzie kierowanie siłami i środkami.

Ponadto, w okresie osiągnięcia pełnej gotowości bojowej prowadzona jest pełna mobilizacja /przyjmowanie i wcielanie rezerwistów oraz przyjmowanie pojazdów mechanicznych z GN/. W tej sytuacji, w początkowym okresie osiągnięcia stanu peł-

nej gotowości bojowej należy realizować przedsięwzięcia najważniejsze, bezpośrednio rzutuujące na gotowość bojową samolotów i pojazdów mechanicznych, a w następnej kolejności pozostałe przedsięwzięcia mające wpływ na terminowe osiągnięcie pełnej gotowości bojowej przez pułk lotniczy.

3.5. Zabezpieczenie medyczne.

Zabezpieczenie medyczne obejmuje ogół czynności mających na celu utrzymanie odpowiedniego stanu zdrowotnego stanu osobowego, zapobieganie powstawaniu i szerzeniu się chorób, udzielanie pomocy medycznej i leczenie rannych i chorych oraz porażonych.

W zakres zabezpieczenia medycznego wchodzi ponadto przedsięwzięcia związane z zaopatrywaniem w leki, sprzęt medyczny, krew i płyny krwiozastępcze, rozpoznanie medyczne, oświata sanitarna i szkolenie w zakresie udzielania pierwszej pomocy medycznej, przedsięwzięcia zapewniające żywotność i ciągłość pracy urzędzeń i sprzętu medycznego.

Przedsięwzięcia zabezpieczenia medycznego w pułku lotniczym można podzielić na dwie grupy:

- a/ grupa pierwsza - są to przedsięwzięcia o charakterze ogólnym, wykonywane we wszystkich rodzajach sił zbrojnych. Do nich możemy zaliczyć: udzielanie pomocy medycznej chorym i rannym, leczenie, zaopatrywanie w sprzęt medyczny, medykamenty, środki sanitarno-opatrunkowe itp;
- b/ grupa druga - są to przedsięwzięcia wykonywane

tylko w lotnictwie. Do nich możemy zaliczyć: przeprowadzanie przedsięwzięć profilaktycznych zgodnie ze wskazaniem komisji lotniczo-lekarskiej, nadzór nad żywieniem i odpoczynkiem personelu latającego, itp.

Zabezpieczenie medyczne w czasie pokoju/stan stałej gotowości bojowej/ realizuje się w oparciu o siły i środki batalionu zaopatrzenia, garnizonowej służby zdrowia, terenowych /cywilnych/ placówek służby zdrowia oraz rejonowe, okręgowe i centralne szpitale wojskowe. W okresie tym służba medyczna pułku lotniczego i batalionu zaopatrzenia prowadzi przedsięwzięcia zapewniające utrzymanie jak największej zdrowotności wśród stanu osobowego, czuwa nad kondycją i stanem psychofizycznym personelu latającego. Ponadto realizuje przedsięwzięcia zabezpieczenia medycznego wymienione we wstępie niniejszego podrozdziału.

W stanie podwyższonej gotowości, służba medyczna wykonuje przedsięwzięcia stanu stałej gotowości bojowej, a ponadto dokonuje przeglądu lekarskiego żołnierzy rezerwy /o ile żądają/ powołanych mobilizacyjnym rzutem alarmowym. Uzupełnia i przygotowuje sprzęt i medykamenty do przemieszczenia na nowe lotnisko, przedstawiciel służby zdrowia bierze udział w rekonesansie rejonów alarmowych, w których ocenia stan sanitarno-epidemiologiczny, a ponadto lekarze służby zdrowia prowadzą w pododdziałach intensywne szkolenie żołnierzy w zakresie udzielania pierwszej pomocy medycznej.

Zakres zabezpieczenia medycznego znacznie się rozszerzy gdy zostanie wprowadzony do osiągnięcia stan pełnej gotowości bojowej. W okresie osiągania stanu pełnej gotowości bojowej, służba zdrowia powinna zwrócić szczególną uwagę na medyczne zabezpieczenie przyjęcia żołnierzy rezerwy. W tym celu, przy PKJ należy zorganizować punkt medyczny. Znajdujący się na punkcie medycznym PKJ lekarz, w przypadku uskarżania się któregoś z rezerwistów lub podejrzenia jakiegось choroby postępuje zgodnie z przepisami służby zdrowia. Ze względu na konieczność przyspieszenia zakończenia mobilizacji, służba zdrowia w momencie przyjmowania żołnierzy rezerwy nie dokonuje ich przeglądu lekarskiego.

Praca służby zdrowia w okresie osiągania stanu pełnej gotowości bojowej będzie się ponadto koncentrować na zabezpieczeniu lotów pułku w systemie OPK /punkt pomocy medycznej lotniska i punkt transportu medycznego lotniska/ oraz zabezpieczeniu medycznym przemarszu I rzutu naziemnego zabezpieczenia do rejonu alarmowego i w samym rejonie alarmowym lub na nowe lotnisko.

W czasie osiągania stanu pełnej gotowości bojowej służba zdrowia batalionu zaopatrzenia winna zwracać szczególną uwagę na stan sanitarno-higieniczny i przeciwepidemiologiczny. W tym okresie należy wykonywać przeglądy lekarskie, kąpiel i szczepienia ochronne, a ponadto zwracać szczególną uwagę na choroby zakaźne, schorzenia skórne,

choroby weneryczne oraz inne schorzenia dyskwalifikujące do pełnienia służby wojskowej.

Rezerwistów chorych, wymagających leczenia do 5 dni kieruje się do izby chorych, wymagających leczenia powyżej 5 dni zwalnia się z poboru mobilizacyjnego, chorych zakaźnie kieruje się do najbliższego szpitala.

Kąpiel w okresie mobilizacji, organizuje się wyłącznie w przypadkach koniecznych.

Szczepienia ochronne wykonuje się rezerwistom dopiero po ich wcieleniu do pododdziałów /po zakończeniu mobilizacji/.

Wpływ zabezpieczenia medycznego na osiągnięciu WSGB jest duży, ponieważ w poważnej mierze od niego zależy stan zdrowotny kadry i żołnierzy.

3.6. Zabezpieczenie gospodarczo-bytowe.

Zabezpieczenie gospodarczo-bytowe jest to ogół różnorodnych usług nie wchodzących w zakres poszczególnych rodzajów zabezpieczenia, a obejmujące takie przedsięwzięcia jak: organizację żywienia i zakwaterowania stanu osobowego, organizację i realizację kąpieeli, prania, dezynfekcji i dezynsekcji, organizację punktów usługowo-handlowych itp.

Zakres zabezpieczenia gospodarczo-bytowego w stanie stałej gotowości bojowej jest stosunkowo szeroki i swoim zasięgiem obejmuje przedsięwzięcia, które wykonuje się w tym okresie bez większych trudności. Szczególną uwagę należy zwracać na organizację żywienia i zakwaterowania stanu

osobowego. Dobra i sprawna organizacja i realizacja tych przedsięwzięć wpływa korzystnie na dobry stan psychofizyczny kadry i żołnierzy.

Organizując zabezpieczenie gospodarczo-bytowe, baczna uwagę należy zwrócić na zapewnienie odpowiednio dobrych warunków zakwaterowania i wyżywienia personelu latającego. Należy przy tym pamiętać, że od wysokiej sprawności psychofizycznej personelu latającego może zależeć wykonanie zadań bojowych w powietrzu.

Wszystkie przedsięwzięcia zabezpieczenia gospodarczo-bytowego wykonywane w okresie pokoju mają wpływ na jakość szkolenia bojowego pułku oraz przygotowanie stanu osobowego do wyteżonego wysiłku w okresie osiagania WSGB i działań bojowych pułku.

Z chwilą wprowadzenia stanu podwyższonej gotowości bojowej należy zorganizować wyżywienie i zakwaterowanie żołnierzy rezerwy powołanych w mobilizacyjnym rzucie alarmowym. Ponadto wykonuje się szereg prac mających na celu sprawne zapewnienie zabezpieczenia gospodarczo-bytowego w stanie pełnej gotowości bojowej. Należy w tym celu przygotować dodatkowe miejsca zakwaterowania dla rezerwistów, zdjąć z "ZN" sprzęt kuchenny i kuchnie polowe oraz polowy sprzęt kwaterunkowy.

Z chwilą wprowadzenia stanu pełnej gotowości bojowej, szczególną uwagę należy zwrócić na zakwaterowanie oraz zorganizowanie żywienia stanu osobowego w pierwszej dobie mobilizacji. W tej

dobie mobilizacji jest największy napływ rezerwistów, a batalion zaopatrzenia i dywizjon dowodzenia lotami nie ma w pełni ukompletowanego zespołu kucharzy, magazynierów, kelnerów itp. personelu kwatermistrzostwa.

Sposób żywienia stanu osobowego w okresie osiągnięcia WSGB omówiony został w niniejszym rozdziale pkt C.

W zależności od warunków lokalowych, zakwaterowanie stanu osobowego kadry i rezerwistów organizuje się w różny sposób. Organizując wypoczynek stanu osobowego, należy przewidzieć i wydzielić odpowiednie miejsca wypoczynku dla kadry, personelu latającego i żołnierzy rezerwy. Dla kadry i personelu latającego należy wydzielić świetlice i sale wykładowe, a dla żołnierzy rezerwy namioty, zimą ogrzewane piecykami węglowymi.

W poszczególnych okresach osiągnięcia WSGB, zabezp.gosp.-bytowe w zasadzie ograniczać się będzie najczęściej do organizacji żywienia i zakwaterowania. Po osiągnięciu stanu pełnej gotowości bojowej organizowane będą polowe kantyny i punkty usługowe zapewniające żołnierzom możliwości zakupu artykułów pierwszej potrzeby oraz usługi pocztowe zapewniające żołnierzom /szczególnie rezerwistom/ łączność listowną z rodzicami.

Zabezpieczenie gospodarczo-bytowe organizowane i realizowane jest siłami i środkami batalionu zaopatrzenia pułku lotniczego/kwatermistrzostwa/

ROZDZIAŁ III

PODZIAŁ SIŁ I ŚRODKÓW PUŁKU NA RZUTY^{x/}

W okresie pokojowym we wszystkich oddziałach lotnictwa operacyjnego /z wyjątkiem pułku lotnictwa wojsk lądowych/ siły i środki są podzielone na następujące rzuty:

1. Rzut bojowy składający się z personelu latającego i samolotów bojowych i szkolno-bojowych.

2. I rzut naziemnego zabezpieczenia w składzie:

- czołówki zabezpieczenia /siły i środki etatu pokojowego/;

- pozostałość /część sił i środków etatu pokojowego i uzupełnienie trybem alarmowym/. Rzut ten jest przeznaczony do zabezpieczenia działań bojowych na lotnisku położonym w rejonie wyjściowym do operacji.

3. II rzut naziemnego zabezpieczenia w składzie:

- niepełnej komendy lotniska zapasowego /NKLZ/;

- uzupełnienia komendy lotniska zapasowego /UKLZ/;

- pozostałości /część sił i środków etatu pokojowego i uzupełnienie trybem normalnym/. Rzut

x/ Ppłk dypl. mgr pil. Ludwik JABŁOŃSKI - "Osiągnięcie wyższych stanów gotowości bojowej w pułkach lotniczych" - Wyd. ASG, 1974 r.

ten jest przeznaczony do zabezpieczenia działań bojowych z lotniska stałego i zapasowego /lub drogowego odcinka lotniskowego/.

W każdym rzucie naziemnego zabezpieczenia jest po 50% sił i środków etatu wojennego. Rzuty te wyprowadza się do rejonów alarmowych natychmiast po osiągnięciu przez nie gotowości do wymarszu w miejscach formowania. Część sił i środków pozostałości I rzutu można wykorzystywać do okresowego zabezpieczenia działań bojowych, pod tym jednak warunkiem, aby były one po 8 godzinach w miejscu formowania. II rzut wyprowadza się po podaniu dodatkowego sygnału, nie wcześniej jednak niż po wyprowadzeniu rzutu bojowego z lotniska stałego bazowania i z zapasowego /jeżeli tam aktualnie pułk bazuje/.

Po wprowadzeniu stanu podwyższonej gotowości bojowej uzupełnia się czołówkę zabezpieczenia żołnierzami rezerwy powołanymi trybem alarmowym i w ten sposób kompletuje się I rzut naziemnego zabezpieczenia. Przy osiągnięciu pełnej gotowości bojowej ze stałej może zaistnieć potrzeba wysłania czołówki zabezpieczenia do rejonu alarmowego lub też na lotnisko położone w rejonie wyjściowym do operacji i dlatego też musi ona posiadać podstawową część sił i środków rzutu, zdolną do okresowego zabezpieczenia działań bojowych rzutu bojowego.

Niepełna komenda lotniska zapasowego /NKLZ/ znajduje się na lotnisku zapasowym i stanowi niezbędną liczbę sił i środków umożliwiającą utrzy -

manie lotniska zapasowego w stanie eksploatacyjnym, konserwację i ochronę znajdującego się na nim sprzętu oraz ewentualne nagłe przyjęcie części rzutu bojowego.

Uzupełnienie komendy lotniska zapasowego /UKLZ/ znajduje się na lotnisku stałym i już po wprowadzeniu stanu podwyższonej gotowości bojowej dokonuje przemarszu na lotnisko zapasowe i wraz ze znajdującymi się tam siłami i środkami tworzy komendę lotniska zapasowego /KLZ/ zdolną do przyjęcia i odtworzenia gotowości bojowej 1-2 eskadr wraz z przybyłym personelem latającym i zabezpieczenia ograniczonych działań.

Siły i środki KLZ wraz z pozostałością tworzą II rzut naziemnego zabezpieczenia, posiadający w sumie około 50% sił pułku.

Oprócz tych dwóch rzutów pułk mobilizuje komendę lotniska stałego /KLS/, której wyposażenie powinno zapewnić przyjęcie na lotnisku pododdziałów lotniczych do klucza i odtworzenie gotowości bojowej pojedynczych samolotów. Wydzielone do KLS siły i środki powinny ponadto zapewnić przyjęcie obiektów lotniskowych i ich ochronę. KLS jest tworzona po przeprowadzeniu pełnej mobilizacji.

W pułku lotnictwa wojsk lądowych jest trochę inny podział na rzuty. Dla każdej eskadry śmigłowców rozpoznawczo-łącznikowych przewidziany jest pluton naziemnego zabezpieczenia, ze składu którego wydziela się czołówkę zabezpieczenia, złożoną z sił i środków etatu pokojowego. Z pozosta-

tej części batalionu zaopatrzenia tworzy się rzut zabezpieczenia dowodzenia i obsługi dowództwa i sztabu pułku.

Wszystkie te elementy zabezpieczenia po osiągnięciu pełnej gotowości bojowej przemieszczają się w rejony alarmowe związków taktycznych/DZ, DPanc/ i związku operacyjnego /AO, APanc/, na których korzyść działają eskadry. Jeżeli zaistnieje potrzeba to czołówki zabezpieczenia mogą się niezwłocznie przemieścić do rejonów alarmowych, zabezpieczanych związków taktycznych wojsk lądowych, a po przeprowadzeniu mobilizacji następuje przemieszczenie pozostałości sił i środków do tych rejonów alarmowych lub do kolejnych rejonów wy - czekiwania lub ześrodkowania.

ROZDZIAŁ IV

SZKOLENIE W ZAKRESIE OSIĄGANIA WYŻSZYCH STANÓW GOTOWOŚCI BOJOWEJ

Sprawne działanie wojsk w dużej mierze uzależnione jest od poziomu wyszkolenia żołnierzy.

Proces osiągnięcia WSGB w pułku lotniczym jest procesem wysoce złożonym tak ze względu na ilość i charakter wykonywanych zadań w tym okresie, jak również ze względu na ograniczony czas ich realizacji. Dlatego też, aby sprostać tak ważnym i skomplikowanym zadaniom w zakresie sprawnego i terminowego osiągnięcia WSGB należy dążyć do ciągłego utrwalania nabytych wiadomości i nawyków u kadry i żołnierzy.

W celu właściwego ukierunkowania procesu szkolenia stanu osobowego i terminowej realizacji założonych zamierzeń sztab pułku opracowuje "Plan szkolenia pułku na rok ...".

Powyższy plan ujmuje zakres szkolenia ze wszystkich dziedzin i specjalności, w tym również z gotowości bojowej.

Osiągnięcie wyższego poziomu wyszkolenia stanu osobowego pułku z zakresu gotowości bojowej jest podstawą sprawnego działania każdego zespołu, a nawet pojedynczego żołnierza, biorącego udział w procesie osiągnięcia WSGB.

Podstawę do planowania szkolenia z gotowości bojowej w pułku lotniczym stanowią wytyczne

dowódców wyższych szczebli oraz wytyczne dowódcy pułku.

Przed przystąpieniem do szkolenia z zakresu gotowości bojowej należy dokonać podziału stanu osobowego na grupy szkoleniowe.

Stworzenie odpowiednich grup i zespołów szkoleniowych powinno nastąpić w oparciu o uzasadnione kryteria, takie jak:

- etatowe przeznaczenie danego zespołu;
- wzajemne powiązanie między grupami szkoleniowymi w trakcie osiągania WSGB itd.

Do podstawowych grup i zespołów szkoleniowych w pułku lotniczym należy zaliczyć:

- etatową obsadę stanowiska dowodzenia /SD/;
- zespół kierowania osiąganiem WSGB;
- etatową obsadę ruchomego stanowiska dowodzenia /RSD/;
- grupę operacyjną przewidzianą na zapasowe dotychczasowe stanowisko dowodzenia /ZDSD/;
- elementy mobilizacyjnego rozwinięcia: punkt kierowania mobilizacją /PKM/, punkt kontrolno-informacyjny /PKJ/, punkt przyjęcia i rozdziału środków transportowych /PRT/, punkty indywidualnego wyposażenia;
- I rzut naziemnego zabezpieczenia, a w nim czołówka zabezpieczenia;
- II rzut naziemnego zabezpieczenia, a w nim KLZ;
- rzut bojowy /personel latający/;
- grupę łączności i radiotechnicznego ubezpieczenia lotów;

- grupę dowódcy pułku /zastępcy/;
- grupę szefa sztabu;
- służbę operacyjną i dyżurne służby pułku.

Realizacja procesu szkolenia z gotowości bojowej powinna przebiegać w oparciu o najlepsze i sprawdzone formy i metody szkolenia.

Do podstawowych metod szkolenia w zakresie utrwalania znajomości zasad procesu osiągania WSGB można zaliczyć: wykład, seminarium, instruktaż, samokształcenie, pokazy i demonstrowanie, treningi, sprawdziany. Należy tu nadmienić, że w większości przypadków metody nie występują w czystej postaci lecz wzajemnie się przeplatają i zazębiają.

Utrwalanie znajomości zasad osiągania WSGB realizowane jest tak przez zajęcia teoretyczne jak i praktyczne. Należy tu jednak nadmienić, że utrwalanie znajomości nie ma na celu uczenia od podstaw, lecz ugruntowanie już zdobytych wiadomości oraz doskonalenie praktycznych umiejętności i nawyków.

Celem doskonalenia i przygotowania stanów osobowych w zakresie sprawnego i terminowego osiągania WSGB od stycznia 1975 r. wprowadzono w wojskach tzw. "DZIEŃ SZKOLENIA Z GOTOWOŚCI ALARMOWEJ I MOBILIZACYJNEJ". Dowództwo Wojsk Lotniczych zaleciło prowadzić szkolenie w tym dniu w sposób zorganizowany, a jedną z zalecanych metod szkolenia to gra decyzyjna.

Przedstawione metody utrwalania znajomości zasad procesu osiągania WSGB nie odbiegają od ogólnie przyjętych w szkoleniu wojsk.

Ważnym problemem jest jedynie wybór najwłaściwszej formy i metody, która w omawianym przedmiocie szkolenia dałaby najlepsze efekty.

Dowódca pułku, jego zastępcy i wyznaczeni oficerowie obowiązani są systematycznie kontrolować przebieg szkolenia oraz usuwać na bieżąco niedociągnięcia w tym zakresie, jak również udzielać pomocy i służyć radą w trudnych sytuacjach szkoleniowych.

ZAKOŃCZENIE

Rozpatrywane w niniejszym skrypcie problemy gotowości bojowej, zabezpieczenia tyłowego i szkolenia w zakresie osiągnięcia WSGB, dają podstawę do stwierdzenia, że utrzymanie wysokiego stanu stałej gotowości bojowej oraz sprawne i terminowe osiągnięcie kolejnych stanów wymaga ogromnej pracy przygotowawczej i terminowej realizacji wielu przedsięwzięć.

Szeroki wachlarz obowiązków i zakres odpowiedzialności nałożonych na dowódcę i sztab pułku lotniczego w zakresie utrzymania wysokiego stanu gotowości bojowej sił i środków, świadczy o wysokiej randze jaką przypisuje się tej problematyce.

Pozycją wyjściową do wszelkiej działalności organizatorskiej i realizacji przedsięwzięć w zakresie gotowości bojowej winna być wysoka świadomość moralno-polityczna i wysokie poczucie odpowiedzialności za realizację otrzymywanych zadań.

Każde ogniwo w systemie gotowości bojowej wojsk posiada odpowiednią rangę i od każdego, nawet pojedynczego żołnierza uzależnione jest terminowe przejście do wyższego stanu gotowości bojowej. Dlatego też, wymagane jest wprost szczegółowe opracowanie dokumentacji gotowości bojowej i ciągle jej uaktualnianie.

Sprawne działanie systemu osiągania WSGB zależy nie tylko od właściwie opracowanej dokumentacji. Sztab ^{oddziału} pułku lotniczego jest również obowiązany doprowadzić do wszystkich komórek organizacyjnych potrzebne im dane, które pozwolą sprawnie wykonać określone zadania.

Sprawne działanie poszczególnych ogniw w poważnym stopniu uzależnione jest od sprawności systemu alarmowania i powiadamiania.

Utrzymanie wysokiego stanu gotowości bojowej w wojskach polega również na zachowaniu w wysokiej sprawności technicznej określonych ilości sprzętu bojowego i zabezpieczenia oraz środków materiałowych. Każde naruszenie obowiązujących norm obniża stopień gotowości bojowej. Podczas codziennych odpraw alarmowych dowódca ^{oddziału} pułku lotniczego i ^{lotniczo-technicznego} batalionu zaopatrzenia powinni obowiązkowo zapoznać się z aktualnym stanem sił, sprzętu i środków materiałowych. W przypadku stwierdzenia jakiegokolwiek naruszeń, natychmiast winni zdecydowanie i konsekwentnie reagować, stawiając konkretne zadania szefom służb zaopatrzenia w celu wyeliminowania powstałych niedociągnięć.

Skomplikowana obsługa sprzętu bojowego oraz złożoność procesów występujących podczas osiągnięcia WSGB stwarzają coraz to większe wymagania w zakresie szkolenia.

Organizacja procesu szkolenia z zakresu gotowości bojowej jest jednym z podstawowych zadań sztabu ~~pułku~~ ^{oddziału} lotniczego. Szkolenie w zakresie gotowości bojowej powinno przebiegać w oparciu o dobrze przygotowany plan szkolenia i bazę szkoleniową.

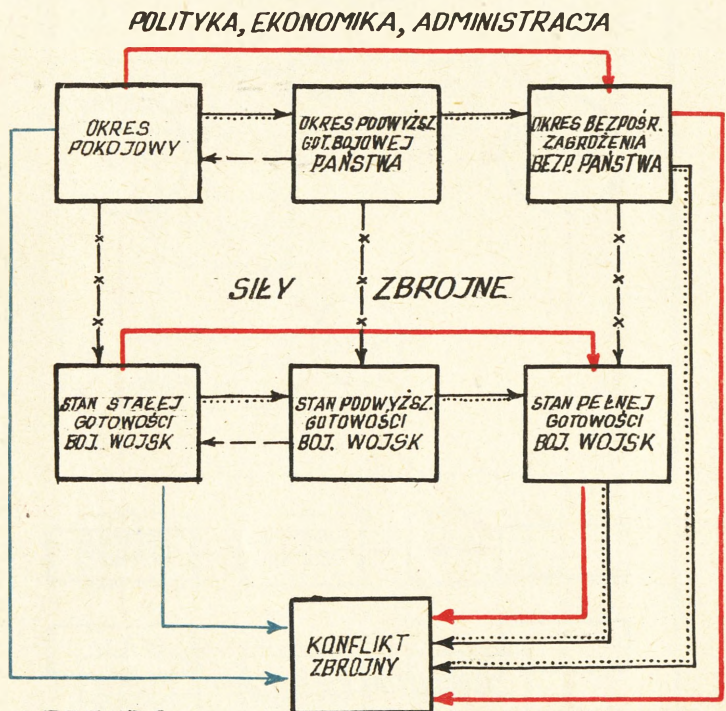
Wszelkie niedociągnięcia w procesie organizacji, planowania, szkolenia i zabezpieczenia tyłowego osiągnięcia WSGB powinny być natychmiast usuwane. W tym celu, należy przeprowadzać systematyczne kontrole. Uzyskane tą drogą informacje powinny być podstawą do działalności organizatorskiej i realizacyjnej w zakresie sprawnego i terminowego osiągnięcia wyższych stanów gotowości bojowej ~~pułku~~ ^{oddziału} lotniczego ~~lotnictwa operacyjnego.~~

Wydrukowano w 20 egz.
Egz. nr 1-20 Bibl.Gł.OZS
Wyk. ppłk J.Niedzielski
Druk.Cz.B.dn.27.10.1977r.
Nr 0476/01678/WW
Kor. Skrzecz

BIBLIOGRAFIA

1. Instrukcja o mobilizacyjnym rozwinięciu sił zbrojnych PRL. MON Warszawa 1970r., Szt. Gen. 488/70.
2. Zasady mobilizacyjnego rozwijania jednostek Wojsk Lotniczych. WDLot - 1973 r.
3. Rozkaz Dowódcy WL Nr 001/Mob. z 12.5.72r.
4. -Wytyczne oraz zasady i normy w zakresie materiałowo-technicznego zabezpieczenia potrzeb. DWL Poznań 1972r.
5. Wytyczne mobilizacyjne część I-VII - Sygn. Szt. Gen.531-537/1971 r.
6. Płk mgr K.ADAMKIEWICZ: Ogólne zasady planowania i zabezpieczenia materiałowo-technicznych potrzeb mobilizacji sił zbrojnych. Cz.I-Skrypt ASG - Warszawa grudzień 1970 r.
7. Ppłk dypl.E.WOLAK: Zasady organizacji, planowania i kierowania mobilizacyjnym rozwinięciem oddziału /z uwzględnieniem specyfiki Wojsk Lotniczych i OPK/, w ramach osiągnięcia WSGB, zasady uzupełnienia potrzeb mobilizacyjnych jednostek wojskowych przez terenowe sztaby wojskowe. Skrypt ASG - Warszawa 1971 r.
8. Ppłk dypl.mgr pil.L.JABŁOŃSKI: Osiąganie wyższych stanów gotowości bojowej w pułkach lotniczych. Skrypt ASG - Warszawa 1976 r.
9. Płk dypl.Jerzy GÓRAL: Podstawowe problemy gotowości bojowej. Skrypt ASG.

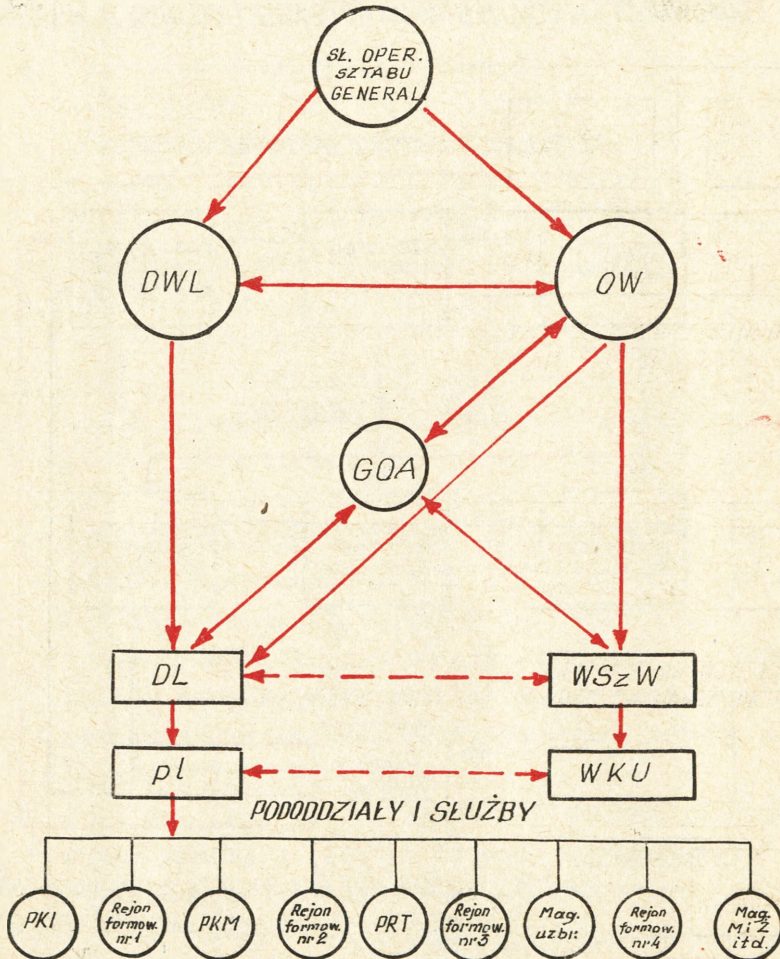
SCHEMAT OKRESÓW ZAGROŻENIA BEZPIECZEŃSTWA PAŃSTWA I ODPOWIADAJĄCYCH IM STANÓW GOTOWOŚCI BOJOWEJ WOJSK

LEGENDA

- ← x x — ZALEŻNOŚĆ STANU GOT. BOJ. OD OKRESU ZAGROŻENIA.
- ← — WYBUCH KONFLIKTU PO WPROWADZENIU KOLEJNYCH STANÓW OKRESÓW ZAGROŻENIA.
- ← — WYBUCH KONFLIKTU Z POMINIĘCIEM STANU PODWYŻSZONEJ GOT. BOJOWEJ.
- ← — WYBUCH KONFLIKTU Z POMINIĘCIEM STANU PODWYŻSZONEJ I PEŁNEJ GOT. BOJOWEJ.

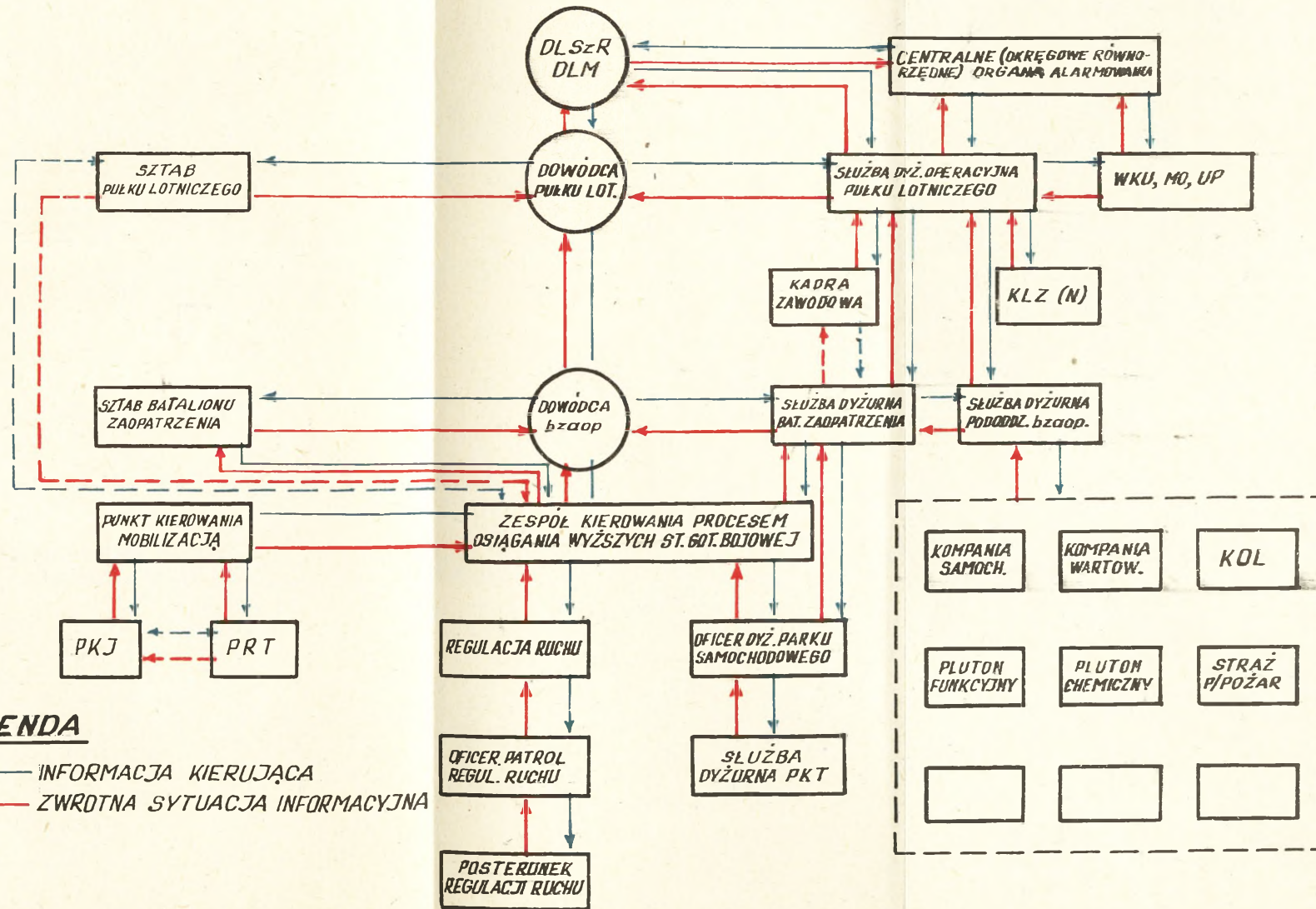
SYSTEM POWIADAMIANIA

LEGENDA

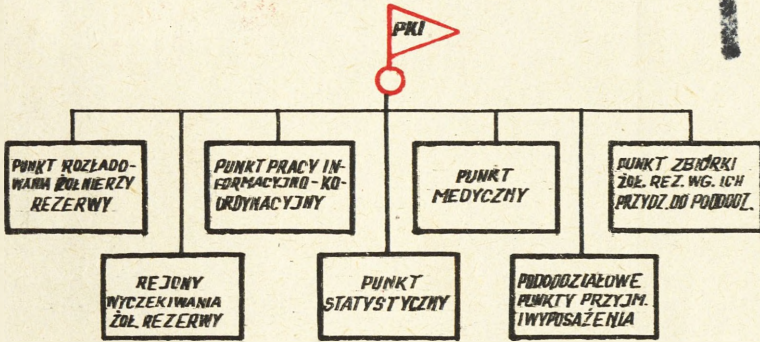
GOA - GARNIZONOWY OŚRODEK ALARMOWANIA.

OBIEG INFORMACJI W ZAKRESIE ALARMOWANIA I KIEROWANIA OSIĄGANIEM WYŻSZYCH STANÓW GOTOWOŚCI BOJOWEJ

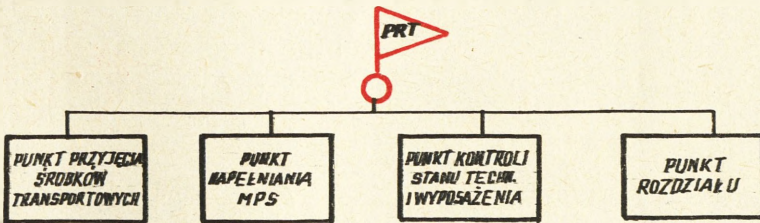

ZASADNICZE ELEMENTY PKI I PRT

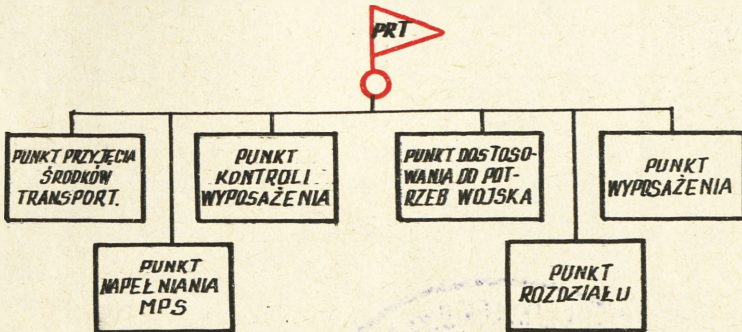
Załącznik Nr 4
~~SECRET~~
Egz. Nr.....

JEŻELI ŚRODKI TRANSPORTOWE PRZYBYŁE Z GN. PRZYSTOSOWANE SĄ DO POTRZEB WOJSKA W SKŁAD PRT WEJDĄ:

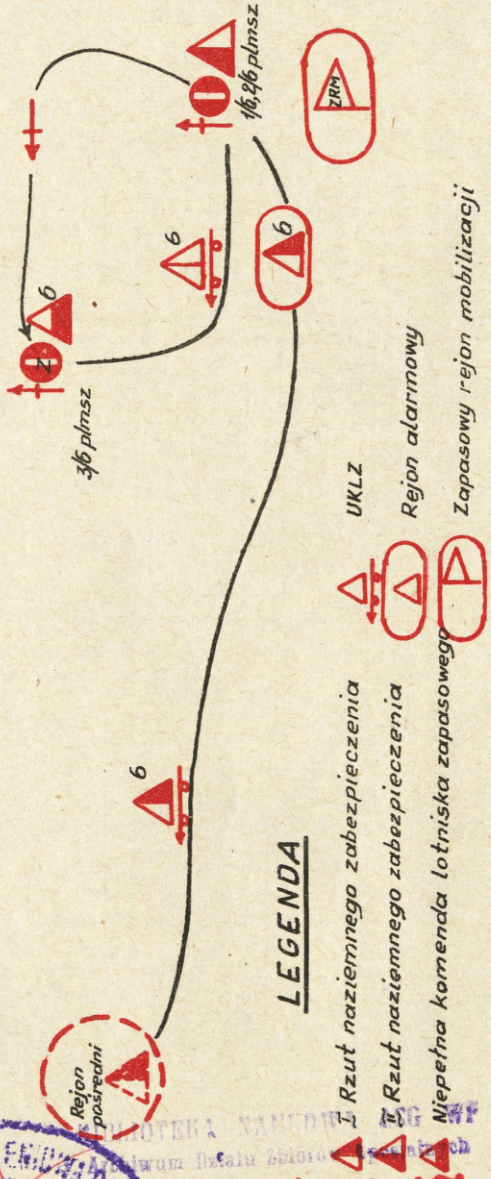
JEŻELI Z GN. PRZYBYWAĆ BĘDĄ ŚRODKI TRANSPORTOWE NIEPRZYSTOSOWANE DO POTRZEB WOJSKA W SKŁADZIE PRT NALEŻY ORGANIZOWAĆ

Załącznik Nr 5

Egz. Nr

ROZŚRODKOWANIE SIŁ I ŚRODKÓW PULKU LOTNICZEGO I BATALIONU ZAOPATRZENIA NA LOTNISKU STAŁYM I ZAPASOWYM (wariant)

LEGENDA

- △ Rzut naziemnego zabezpieczenia
- △ Rzut naziemnego zabezpieczenia
- △ Niepełna komenda lotniska zapasowego
- UKLZ Rejon alarmowy
- Zapaszowy rejon mobilizacji

0499
 Nie ewid.
 1956 IM GEN BRK SWIERDZENSKIE

42477